Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 307
Vineri 5 aprilie 1957

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

Prietenia de nezdruncinat romino-bulgară serveşte cauza păcii şi a socialismului

Zilele trecute s-a desfăşurat un eveniment de seamă în viaţa popoarelor romin şi bulgar. In vizita pe teritoriul R. P. Bulgaria, solii poporului romin, delegaţia guvernamentală şi de partid a Republicii Populare Romîne a dus tratative încununate de succes în interesul ambelor popoare, în interesul păcii şi al socialismului.

Pretutindeni în R. P. Bulgaria, în capitala ţării, Sofia, ca şi în marele oraş Plovdiv, ori ca oaspeţi ai colectiviştilor bulgari din Valo-Konave, Pirvenet ori Peruştiţa, membrii delegaţiei poporului romin au fost întîmpinaţi cu aceeaşi caldă şi frăţească prietenie. Dorinţa de a întări frăţia veşnică dintre popoarele romin şi bulgar răzbate şi din importantele documente semnate la Sofia în numele guvernelor Republicii Populare Romîne şi Republicii Populare Bulgaria, ca şi din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romin şi Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar.

Prietenia dintre poporul romin şi cel bulgar are tradiţii vechi în istoria ambelor popoare. Impreună au luptat cele două popoare de pe malurile Dunării în anii 1877-1878 pentru libertate şi independenţă naţională. Umăr la umăr, clasele muncitoare din Rominia şi Bulgaria, în frunte cu comuniştii, au luptat pentru zdrobirea regimurilor fasciste, burghezo-moşiereşti. Astăzi, popoarele romin şi bulgar colaborează în mod frăţesc pentru construirea în ambele ţări a unei orînduiri mai bune, mai luminoase: socialismul.

Membre ale puternicului lagăr al ţărilor socialiste, în frunte cu marea lor prietenă comună — Uniunea Sovietică, Republica Populară Romînă şi Republica Populară Bulgaria merg împreună neabătut pe calea progresului. După cum a reieşit în cursul tratativelor de la Sofia, între guvernele R.P.R. şi R.P. Bulgaria există o deplină unitate de vederi cu privire la toate problemele internaţionale. Ambele guverne condamnă uneltirile agresive ale imperialiştilor americani, se pronunţă pentru întărirea păcii în întreaga lume şi îndeosebi pe teritoriul Peninsulei Balcanice.

Tratativele romino-bulgare de la Sofia vor contribui la o nouă lărgire a colaborării frăţeşti între cele două ţări. Volumul legăturilor comerciale, care a şi crescut de 5 ori în 1956 faţă de 1950, va cunoaşte o nouă lărgire în anii 1958—1960. Unite în străduinţa comună pentru dezvoltarea industriei socialiste, pentru dezvoltarea şi transformarea socialistă a agriculturii, popoarele romin şi bulgar vor desfăşura şi pe viitor un rodnic schimb de experienţă în diferitele probleme ale economiei naţionale. Republica Populară Romînă va sprijini Republica Populară Bulgaria în explorarea şi exploatarea petrolului, în folosirea gazului metan, şi ambele ţări vor lărgi schimbul de experienţă în problemele agriculturii.

Strînsă şi prietenească este şi colaborarea dintre cele două partide frăţeşti ale claselor muncitoare din Rominia şi Bulgaria — Partidul Muncitoresc Romin şi Partidul Comunist Bulgar. Această colaborare frăţească va fi lărgită şi adîncită în viitor în interesul construirii socialismului în ambele ţări.

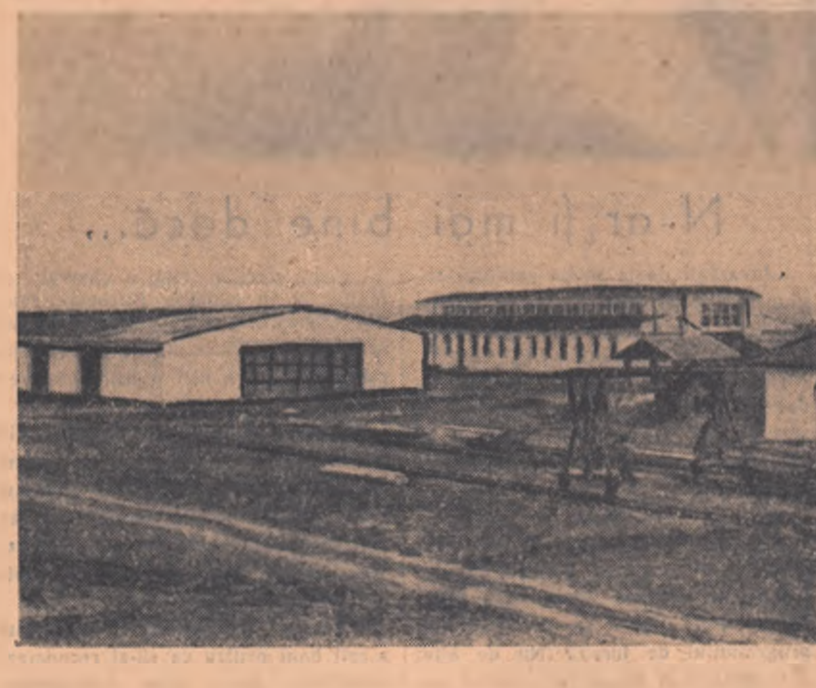
Zilele pe care delegaţia guvernamentală şi de partid a Republicii Populare Romîne în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej le-a petrecut în Republica Populară Bulgaria vor rămîne pe veci întipărite în amintirea celor două popoare prietene. Ele constituie o mărturie că niciodată şi nimic nu e în stare să zdruncine unitatea dintre ţările puternicului lagăr socialist, speranţa popoarelor iubitoare de pace şi progres din lumea întreagă.

Prima pepinieră horticolă în raionul Giurgiu

De curînd, în satul Bălănoaia, comuna Turbatu, a luat fiinţă o pepinieră horticolă, care se întinde pe o suprafaţă de 12 ha.

Muncitorii acestei pepiniere, sub îndrumarea inginerilor şi tehnicienilor agronomi de la secţia agricolă a raionului Giurgiu, au şi plantat pînă în prezent peste 46.417 puieţi, de diferite soiuri, pe o suprafaţă de 19.750 m.p.

TRAIAN BARBĂLATĂ

In raionul Galaţi se construieşte acum al 4-lea S.M.T. Noul S.M.T. va fi în curînd gata. In fotografie: Vedere de ansamblu a construcţiilor noului S.M.T. din comuna Pechea.

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

O sarcină principală a gospodăriilor de stat

Avînd în vedere importanţa pe care o are porumbul pentru economia ţării noastre, Plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 pune un accent deosebit pe mărirea în următorii ani a suprafeţei cultivate cu această plantă şi a producţiei la hectar. O sarcină principală în această acţiune revine gospodăriilor agricole de stat, a căror contribuţie la formarea fondului centralizat al statului trebuie să ajungă pînă la sfîrşitul anului 1960 la cel puţin 1.000.000 tone de cereale.

In anul acesta, gospodăriile agricole de stat au condiţii mult mai bune pentru dezvoltarea culturii porumbului: îngrăşăminte chimice în cantităţi sporite, sămînţă de porumb hibrid dublu, cu care vor putea însămînţa aproape întreaga suprafaţă, mai multe tractoare şi maşini agricole etc. In unele unităţi vor fi organizate brigăzi complexe, care vor lucra după principiul „100 de hectare pentru fiecare tractor", dotate cu tot utilajul necesar mecanizării în întregime a lucrărilor în cultura cerealelor şi a plantelor furajere. Folosirea acestor însemnate posibilităţi va duce la sporirea simţitoare a producţiei numai dacă lucrările cerute de cultura porumbului vor fi făcute la timp şi în bune condiţii agrotehnice.

Experienţa anului trecut a arătat că porumbul a rezistat secetei şi a legat rod mai bogat acolo unde cantitatea de apă reţinută în sol a fost mai mare. In primăvara aceasta, din cauza precipitaţiilor puţine de peste iarnă, în pămînt există mai puţină umezeală; pe de altă parte, căldura şi vînturile puternice din ultima vreme au înlesnit pierderea apei prin evaporare. Pentru a păstra apa la îndemîna plantelor este nevoie ca lucrările de pregătire a terenului pentru însămînţatul porumbului să fie cît mai grabnic terminate. Aceasta îndeosebi în gospodăriile de stat din regiunile Iaşi, Suceava şi Galaţi, unde ritmul lucrărilor continuă să se menţină scăzut.

Unul din factorii de bază care contribuie la sporirea producţiei de porumb este folosirea raţională şi pe scară largă a îngrăşămintelor. In această privinţă, trebuie arătat că în anul acesta gospodăriile de stat se ocupă mai temeinic de fertilizarea solului. Potrivit ultimelor date informative, pînă la data de 31 martie au fost administrate pentru culturile de primăvară 710.000 tone îngrăşăminte naturale şi 14.994 tone îngrăşăminte chimice. Rezultatele ar fi şi mai bune dacă s-ar acorda peste tot atenţia cuvenită acestei acţiuni. In unele locuri însă cantităţile de îngrăşăminte date pe terenurile ce vor fi cultivate cu porumb sînt mici faţă de posibilităţile existente. Aşa stau lucrurile în gospodăriile de stat din regiunile Bacău, Suceava şi altele, unde este nevoie să se intensifice încorporarea îngrăşămintelor o dată cu lucrarea solului.

O măsură agrotehnică aplicată anul

(Continuare în pag. a 4-a)

ZILNIC un hantru peste normă

Zilele trecute am poposit la S.M.T. Făurei din regiunea Galaţi. Era pe înserate. In birou l-am găsit pe tov. ing. S. Melniciuc, agronomul şef, care tocmai venise de la o brigadă. Intrebării mele dacă angajamentul brigăzii a 15-a de la S.M.T. Chiraftei, apărut în ziarul „Agricultura Nouă", este cunoscut şi la S.M.T. Făurei, tov. ing. Melniciuc mi-a răspuns:

— Cum să nu, brigada a 8-a de la noi s-a angajat să urmeze pilda mecanizatorilor de la S.M.T. Chiraftei. De altfel, chiar acum plec spre brigada lor. Nu mergeţi cu mine? Plecăm cu şareta, că nu-i departe. Colea, la Găiseanca.

...Am acceptat bucuros invitaţia şi peste o jumătate de oră ne aflam pe o tarla a gospodăriei colective din comuna Găiseanca. Tehnicianul gospodăriei, tov. Dăscălescu, împreună cu şeful brigăzii tov. Ion Hăţoi, tocmai verificaseră şi găsiseră bună arătura făcută de tractorişti. Am stat apoi mai pe îndelete de vorbă cu şeful brigăzii şi cu pontatorul-alimentator tov. Racu Tanase. M-a interesat îndeosebi felul cum reuşesc tractoriştii din brigadă să realizeze zilnic cîte un hantru peste normă.

— Pentru a putea face faţă planului de 756 hantri din actuala campanie, deosebit de grija ce o acordăm respectării îngrijirilor tehnice zilnice, tractoriştii din brigada noastră folosesc la maximum forţa de tracţiune la cîrlig a tractoarelor. Astfel, la semănat lucrăm cu cupluri de două semănători I.A.R.-511.

— Şi mai e tovarăşe încă ceva, — zise pontatorul-alimentator. Băieţii noştri deoarece nu au tractorişti de schimb, — în afară de M.T.Z.-istul Guţă Grigore, care-l are ca schimb pe Costică Popa, — muncesc cîteva ore pe zi şi... la lumina farurilor. **Lucrînd după cele mai înaintate metode de lucru, tractoriştii din brigada noastră realizează zilnic cîte cel puţin un hantru peste normă.** Pînă în prezent fruntaşi pe brigadă s-au situat Vasile Paraschiv şi Radu V. Ştefan. Ceilalţi îi urmează îndeaproape.

I. LEŞEANU

Cu toate forţele pentru succesul muncilor agricole de primăvară

Toate gospodăriile de stat au terminat însămînţările din epoca întîia

Gospodăriile agricole de stat din întreaga ţară au terminat zilele acestea însămînţarea culturilor din epoca I-a.

Fruntaşe în această acţiune sînt G.A.S.-urile din regiunile Bacău, Baia Mare, Constanţa, Piteşti, Ploeşti, Bucureşti şi cele din zona de aprovizionare a Capitalei. Pînă acum s-au însămînţat mai mult de 85.000 ha, ceea ce reprezintă peste 25 la sută din planul însămînţărilor de primăvară.

O dată cu însămînţările de primăvară au continuat şi arăturile. Gospodăriile de stat din regiunile Bucureşti, Regiunea Autonomă Maghiară, Craiova, Hunedoara, Piteşti, Ploeşti, Stalin şi cele din zona de aprovizionare a Capitalei au arat întreaga suprafaţă destinată însămînţărilor de primăvară. Ritmul accelerat în care se desfăşoară lucrările agricole de primăvară se dovedeşte şi prin faptul că în ultimele 10 zile s-au arat peste 51.300 ha şi s-au însămînţat aproape 31.000 ha. In vederea fertilizării solului s-au încorporat peste 710.000 tone de îngrăşăminte naturale şi 14.994 tone îngrăşăminte chimice. In acelaşi timp, pe 122.400 ha s-au administrat 18.433 tone de substanţe chimice pentru îngrăşarea suplimentară a culturilor de toamnă.

(Agerpres).

PE TARLALELE INTOVĂRĂŞIRII

Tractoristul Palade Iordache de la S.M.T. Bujor execută arături adînci pe tarlalele întovărăşirii din comuna Moscu

PE CÎMP ŞI ÎN LIVEZI

Pe zi ce trece, pe ogoarele raionului Tîrgovişte se obţin succese însemnate atît la însămînţări cît şi la arături. Harnicii ţărani muncitori din comuna Dobra, bunăoară au însămînţat pînă mai zilele trecute peste 250 ha cu ovăz şi borceag, şi au făcut arături pentru culturile din epoca a II-a pe o suprafaţă de aproape 250 ha. De asemenea, în comuna Băleni-Romîni au fost însămînţate cu ovăz şi orz 152 ha, şi au fost făcute arături pe o suprafaţă de 125 ha.

— Noi, cei din Comişani, am chemat la întrecere patriotică toate comunele din raion, pentru ca în seara zilei de 28 aprilie să fim gata cu însămînţările de primăvară — spunea cu mîndrie ţăranul muncitor Ilie Niculae.

Om harnic, Ilie Niculae a terminat printre primii din comună, însămînţarea orzului şi a lucernei, precum şi arăturile pentru porumb şi sorg. Vecinul său, Anghel Dumitru, a făcut la fel.

In acelaşi timp, ţăranii muncitori din comunele Ulmi, Valea Voevozilor, Ocniţa şi altele s-au prezentat la gospodăria de stat Răsvad, unde au schimbat cantitatea de 4.000 kg porumb obişnuit pe sămînţă de porumb hibrid. La această treabă ei sînt îndemnaţi de tehnicieni agricoli ca Polixenia Vasile din Ulmi, Ion Duţă din Ocniţa şi alţii.

Zor mare dau ţăranii muncitori din comunele raionului Tîrgovişte şi în ceea ce priveşte întreţinerea culturilor de toamnă. Peste 5.000 hectare de grîu, orz şi secară au fost grăpate, în frunte situîndu-se gospodarii din Văcăreşti, Mărceşti şi Perşinari, care au terminat în întregime grăpatul culturilor păioase de toamnă.

— O acţiune importantă întreprinsă de către ţăranii muncitori din raionul Tîrgovişte este şi aceea a plantării de pomi fructiferi, şi a stropirii livezilor pe rod — spunea inginerul agronom Vasile Dobrovici, — şeful secţiei agricole raionale.

Intr-adevăr, în comune ca Voineşti, Gemenea, Tătărani, Măneşti şi altele au fost plantaţi aproape 20.000 meri, peri, pruni etc, şi au fost stropiţi, împotriva dăunătorilor, aproape 500.000 de pomi. In acţiunea de combatere a dăunătorilor, o rodnică activitate desfăşoară echipele din centrul Măneşti, îndrumate de tehniciana Elena Pintilie, de la secţia agricolă a sfatului popular raional Tîrgovişte.

Lucrări de bună calitate la arături şi însămînţări, întreţinerea culturilor de toamnă, plantări de noi grădini de pomi fructiferi, îngrijirea livezilor pe rod — iată fapte de oameni harnici, care muncesc cu drag pentru a obţine roade cît mai bogate.

In frunte cu deputaţii

Dornici să obţină recolte bogate în acest an, ţăranii muncitori din comuna Ponor, raionul Aiud, în frunte cu deputaţii comunali, zoresc efectuarea lucrărilor agricole de primăvară, obţinînd zilnic frumoase succese. Pînă mai acum cîteva zile, ei au însămînţat peste 70 hectare cu grîu de primăvară şi au arat 130 ha pentru culturile din urgenţa a II-a.

Printre fruntaşi se numără deputaţii comunali Lazăr Iosif, Cordea Ilie, Vlad Aurel, Buta Ion, Cristea Victoria şi alţii, care au terminat însămînţarea culturilor din urgenţa I.

Urmînd exemplul deputaţilor, ţărani muncitori ca Oanea Ilie, Barb Emilian, Urs Nicolae, Cristea Emilian şi alţii, au terminat de asemenea, însămînţarea grîului de primăvară.

IOSIF BARB
corespondent

Boabele de aur

Toamna venise cu aurul holdelor de porumb, cu rubinul merelor din livadă, cu smaraldul proaspetelor semănături de grîu.

Un om înalt, cu părul tuns scurt şi faţa arsă de soare se oprise la marginea unei tarlale de porumb şi privea cu luare aminte. Era ţăranul muncitor Ripaş Petru, din comuna Curtici, raionul Arad, iar lanul de porumb pe care-l privea era al gospodăriei colective din Dorobanţu.

A desfăşurat din pănuşi un ştiuleţe şi l-a privit lung. Niciodată nu văzuse un ştiuleţe aşa de mare şi încărcat cu boabe ca acela pe care îl privea.

— Ei, ce zici de cucuruzul nostru, baci Petru? l-a întrebat un colectivist.

— Parcă mai e ceva de zis? Da' ce soi de cucuruz e ăsta măi, Ioane?

— E cucuruz hibrid, baci Petru, — a răspuns colectivistul — şi rupînd ştiuleţele desfăcut din pănuşi l-a dat lui Ripaş Petru.

In drum spre casă Ripaş Petru s-a abătut pe la punctul agricol din Curtici. Aici a găsit pe inginerul Ardeleanu şi amîndoi s-au prins la vorbă despre porumbul hibrid al colectiviştilor din Dorobanţu.

— ...Aşa, cum îţi spun, baci Petru, sămînţa de porumb hibrid dă la hectar un spor de cel puţin 300 kile... La primăvară ai să poţi şi mata să schimbi sămînţa de porumb. Nu uita însă un lucru. La porumb trebuie arătură bună făcută din toamnă.

Ripaş Petru a mulţumit inginerului Ardeleanu pentru sfaturi şi a plecat apoi gînditor spre casă.

„Porumbului îi trebuie arătură bună". Ripaş are doi cai, dar oricum ar fi, cu ei nu poţi ara ca atunci cînd ari cu tractorul.

După vreo două zile Foruţ Petru — tractorist de la S.M.T. Curtici — ara ogorul lui Ripaş Petru, pe care gospodarul împrăştiase peste 30 de care de bălegar bine dospit, aşa după cum îi spusese inginerul Ardeleanu.

— In primăvară, dacă oi găsi sămînţă hibridă de porumb, semăn şi eu un hectar şi jumătate — şi-a zis Ripaş Petru...

A venit primăvara. Ripaş Petru a contractat cu statul 3 vagoane de sfeclă şi o jumătate de vagon de roşii. Semănînd sfecla se gîndea însă şi la porumb. Cînd a citit în ziar că se poate schimba la bazele de recepţie porumb obişnuit cu sămînţă hibridă, n-a mai stat o clipă pe gînduri.

Nu mică i-a fost mirarea lui Ripaş Petru cînd a văzut că mai mulţi gospodari din Curtici veniseră la bază să schimbe şi ei porumb obişnuit pe sămînţă hibridă.

Pe uliţa satului căruţa lui Ripaş venea spre casă în trapul cailor. Privind sacul din fundul căruţei i se părea că duce acolo, învelit în paie, un bulgăr de aur. Bucuros că făcuse o treabă bună, Ripaş Petru se gîndea acum că trebuie să semene porumbul de îndată ce vremea va îngădui, şi că pentru aceasta va merge să ceară sfatul inginerului agronom Ardeleanu.

Toate lucrările de primăvară le-a terminat. Ba nu, parcă mai are ceva de făcut. Da, şi-a adus aminte. Mîine trebuie să grăpeze din nou arătura în care va semăna porumbul.

In felul acesta el aşterne pat moale pentru boabele de aur pe care le-a luat de la bază, ca să facă recoltă mîndră, — ştiuleţi aşa cum a văzut el în toamna trecută pe tarlalele gospodăriei colective din Dorobanţu.

ANDREI MUŞAT

Insămînţează de zor

Timpul prielnic al acestor zile este folosit din plin de către ţăranii muncitori din comunele şi satele raionului Costeşti. Astfel, după ce au terminat însămînţatul culturilor din prima epocă, ţăranii muncitori din comuna Ioneşti au ieşit la însămînţatul porumbului. In fruntea tuturor s-au situat deputaţii comunali Marin Soare şi Ion D. Petrică. Bine au lucrat de asemenea şi ţăranii muncitori Tudor Eremia, Ilie Anghel, Marin Diaconu, Eugenia Cocora şi alţii. Fiecare dintre ei a însămînţat între 0,50 şi 1 ha porumb. Pe întreaga comună au fost deja însămînţate cu porumb peste 20 ha şi au fost pregătite pentru însămînţat peste 100 ha.

MARIN COMAN
corespondent

Ce aduce munca laolaltă

Lucrurile se petreceau cam aşa. Fiecare întovărăşit îşi lucra bucata de pămînt cu care intrase în întovărăşire, cum putea, cînd putea şi cu ce putea. Unii însămînţau porumbul în epoca optimă stabilită de agronomi, îl răreau la timp, îi dădeau 3-4 praşile şi obţineau o recoltă frumoasă. Alţii, pe acelaşi perimetru de teren, cu aceeaşi fertilitate, scoteau cu 600—800 kg de porumb mai puţin la hectar, pentru că însămînţau cum apucaseră din bătrîni, iar rariţa o ţineau la mare cinste.

Unul avea atelaj şi putea să transporte la vreme grîul la arie. Avînd însă numai două braţe de muncă nu apuca să termine seceratul la timp, şi o bună parte din grîu se pierdea prin scuturare. Altul avea 4 membri de familie şi putea să recolteze la timp. Nu avea însă atelaj şi nu putea deci să transporte snopii la timp la arie.

Au simţit oamenii pe propria lor piele — cum se zice — că aşa nu mai merge. S-au adunat deci laolaltă, s-au sfătuit temeinic şi au hotărît: în anul ăsta, noi, membrii întovărăşirii „23 August" din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Brăila, vom lucra pămîntul în comun.

★

Să organizezi cu chibzuinţă munca pe o suprafaţă de 1.505 ha teren nu-i lucru chiar atît de uşor. Numai grîul de toamnă cuprinde 611 ha., iar porumbul 563 ha. Şi dacă mai ţei seamă şi de angajamentul luat: 2.000 kg de grîu şi 3.000 kg porumb la hectar, apăi judecaţi şi dumneavoastră! Cît de ocupat trebuie să fie tovarăşul Stan Roadevin, preşedintele întovărăşirii! Totuşi, munca de organizare a fost de-acum înfăptuită. Cele 6 cete cuprind fiecare cîte 60 de familii de întovărăşiţi, grupate pe uliţe, pentru a uşura munca şefilor de ceată în mobilizarea membrilor întovărăşirii la muncă.

In afară de aceasta, adunarea generală a hotărît să se formeze 4 echipe din cîte 2 membri întovărăşiţi, cărora li s-a trasat sarcina să se ocupe de pregătirile pentru muncile de primăvară. Şi totuşi, aşa cum arătam mai sus, tovarăşul preşedinte e ocupat pînă peste cap. Din zorii zilei Nicolae Comşa, proaspăt numit în funcţia de magazioner, a plecat să schimbe la gospodăria de stat Urleasca, sămînţa de porumb de la întovărăşiţi, cu sămînţă de porumb hibrid. După toate socotelile, trebuia să fie de un ceas înapoi, dar nu se vede. Şi, îngrijorat, preşedintele se gîndeşte că cine ştie ce greutăţi o fi întîmpinat Comşa.

Acum, o raită pe la cîmp nu strică. Insămînţarea culturilor din epoca I-a e pe terminate. Se munceşte de zor. Intreaga suprafaţă de grîu — care a iernat bine şi a înfrăţit — trebuie grăpată. De altminteri, 165 hectare s-au şi terminat.

Numai atît? Da' de unde. Trebuie grăpate şi cele 268 hectare ogor de toamnă, destinate porumbului. Preşedintele scoate carnetul din buzunar şi-l cercetează. Zilele astea va trebui început lucrul şi aici. Au stabilit-o doar cu toţii în comisie.

Cu creionul chimic, preşedintele trage o linie peste un rînd. Inseamnă că cele 60 tone de gunoi de grajd au şi fost transportate pe tarlaua unde vor fi cultivate plantele tehnice.

La sediul întovărăşirii magazionerul Nicolae Comşa s-a întors cu sămînţa de porumb hibrid de la Urleasca. Preşedintele dă o mînă de ajutor la descărcare. Se apropie ora plecării şi pînă acum l-am prins tot din fugă la cîte un crîmpei de vorbă.

— Păi scrie dumneata, că de-acum, la noi s-a schimbat treaba. Munca laolaltă ne deschide alte perspective: aplicarea agrotehnicii, recolte bogate, crearea unui fond de bază şi, bineînţeles, — adaugă preşedintele zîmbind — om sălta binişor cîteva trepte pe calea bunăstării şi belşugului.

ION MAGURA

Grupa sindicală organizatoarea întrecerii socialiste

In întreaga ţară, muncile agricole de primăvară sînt în plină desfăşurare. In numeroase gospodării agricole de stat s-au şi obţinut de pe acum succese de seamă, terminîndu-se arăturile de primăvară şi însămînţările din epoca I. Şi multe S.M.T.-uri au îndeplinit şi chiar au depăşit planul de producţie din această campanie, executînd lucrări de cea mai bună calitate pe ogoarele unităţilor deservite.

Cum au reuşit mecanizatorii din aceste unităţi să contribuie la reuşita deplină a muncilor de primăvară? Analizînd temeinic felul cum s-au desfăşurat acestea, un lucru se desprinde limpede: pe lîngă crearea unor condiţii bune de muncă şi de trai, la îndeplinirea şi depăşirea cu procente însemnate a normelor zilnice, un rol de seamă l-a avut **dezvoltarea întrecerii socialiste dintre tractorişti**. După cum se ştie, în campania de primăvară — ca şi în celelalte campanii agricole — mecanizatorii lucrează în brigăzi de 4-10 oameni, **care constituie cîte o grupă sindicală**. Aceasta este veriga principală a activităţii sindicale în lupta pentru mobilizarea mecanizatorilor din S.M.T.-uri şi G.A.S.-uri în îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie.

In multe unităţi agricole de stat fruntaşe din ţara noastră, înaintea plecării pe teren a mecanizatorilor, aceştia au discutat în cadrul grupelor sindicale sarcinile de plan ce le revin, au studiat posibilităţile ce le au pentru îndeplinirea lor şi au pornit întrecerea socialistă între membrii brigăzii. Pe baza angajamentelor luate în cadrul grupei sindicale, brigăzile au putut apoi să-şi fixeze o serie de obiective concrete pentru realizarea cărora s-au chemat la întrecere. Comitetele de întreprindere au desfăşurat o susţinută muncă de lămurire. Indrumîndu-i pe organizatorii grupelor sindicale asupra felului cum trebuie să lucreze spre a sprijini puternic întrecerea socialistă între membrii grupei respective şi între brigăzi. De exemplu, tov. Luca Ştefan, preşedintele comitetului de întreprindere de la S.M.T. Bărcăneşti, regiunea Ploeşti, împreună cu ceilalţi membri ai comitetului, a ţinut o şedinţă de instructaj cu organizatorii grupelor sindicale. Aceştia au fost îndrumaţi sa urmărească zilnic felul cum se desfăşoară organizarea după încetarea lucrului, cîte o scurtă consfătuire de producţie, — în cadrul căreia să se analizeze rezultatele muncii de peste zi, evidenţiindu-se fruntaşii, criticîndu-se codaşii, luîndu-se măsuri — dacă e nevoie pentru înlăturarea greutăţilor ce s-ar ivi în muncă.

O dată începute lucrările agricole, rezultatele n-au întîrziat să se arate. Aşa e cazul brigăzii a IV-a care lucrează în comuna Brazi, unde tractoriştii întreţin vie flacăra întrecerii socialiste, se străduiesc să înveţe unul de la altul metodele bune de lucru, folosesc cu chibzuinţă fiecare oră prielnică şi ţin o strînsă legătură cu colectiviştii din brigada de cîmp. Intrecerea socialistă, pornită de aceşti tractorişti sub lozinca „Cel puţin un hantru zilnic peste normă", a făcut ca această brigadă să se menţină fruntaşă pe staţiune de mai bine de trei decade.

Un exemplu grăitor în privinţa rolului de seamă pe care-l joacă grupa sindicală şi comitetul de întreprindere în organizarea şi dezvoltarea întrecerii socialiste îl constituie şi brigada a 6-a de la S.M.T. Remus Opreanu din regiunea Constanţa. Organizatorul grupei sindicale din această brigadă, tov. Bulibaşă Dumitru, acordă o deosebită atenţie desfăşurării întrecerii socialiste între mecanizatorii din grupă. In scopul folosirii întregii capacităţi de lucru a maşinilor, mecanizatorii din această brigadă sînt îndrumaţi să execute cu atenţie îngrijirile tehnice la tractoare şi maşini agricole, să facă de cu seară recunoaşterea tarlalei pe care vor lucra a doua zi, să se aprovizioneze din timp cu apă, carburanţi şi fiare de plug bine ascuţite, să stabilească punctele de încărcare a semănătorilor ca această operaţie să se facă „din mers" etc. Seara pontatorul brigăzii Ilincea Ion, trece pe graficul din vagonul de cîmp realizările fiecărui tractorist, iar la decadă, tractoristul fruntaş primeşte steagul roşu de brigadă sau şi-l menţine, dacă e vorba de acelaşi mecanizator care a avut cele mai bune realizări în decada precedentă. In acest fel întrecerea între membrii grupelor sindicale de la S.M.T. Remus Opreanu se desfăşoară cu însufleţire sporită. De pildă, brigada I, condusă de tov. Dragoman Aurel, a realizat pînă acum aproape 700 de hantri, urmînd îndeaproape succesele brigăzii a 6-a.

Credem că e de prisos a mai sublinia, că asemenea mecanizatorilor din grupele sindicale din unităţile ca cele de mai sus, au datoria să se întreacă în muncă toţi tractoriştii din unităţile agricole de stat din ţara noastră, contribuind astfel la terminarea la timp a muncilor agricole de primăvară, la asigurarea pîinii poporului muncitor.

ION DRINCU

Noi locuinţe ale colectiviştilor din comuna B.rş raionul Oradea

Schimb de experienţă între cămine culturale

Zilele trecute formaţiile artistice de la căminul cultural din Răcăciuni, raionul Bacău, au mers în comuna Sascut, din raionul Adjud, unde au prezentat un reuşit program artistic. Printre altele programul a cuprins şi comedia „Piatra din casă" de Vasile Alecsandri. Cu deosebit interes a fost primit de către spectatori montajul „Ne aşteaptă ogoarele", prezentat de brigada artistică de agitaţie.

Inainte şi după spectacol, activiştii culturali ai celor două cămine au avut un util schimb de experienţă.

In luna mai, formaţiile artistice ale căminului cultural din Sascut vor întoarce această vizită, prezentînd un spectacol în comuna Răcăciuni.

N-ar fi mai bine dacă...

...tovarăşii de la secţia sanitară regională Piteşti ar repartiza şi la dispensarul din comuna Richiţele, raionul Vedea, un medic?

Locuitorii din această comună — datorită neglijenţei secţiei sanitare — sînt nevoiţi să facă un drum de 30 km. pînă la oraş, ca să fie consultaţi de doctor.

★

...Tache Zăpuc, gestionarul cooperativei din comuna Budeşti, raionul Vîlcea, ar practica sportul său favorit în orele libere şi nu în timpul programului de lucru? Nu de alta, dar aproape în fiecare zi cetăţenii aşteaptă cîte o oră-două în faţa cooperativei, în timp ce gestionarul joacă de zor... popice.

...s-ar cerceta cine e vinovat de faptul că în comuna Buzoeşti, raionul Costeşti, o mare cantitate de îngrăşăminte chimice stă de doi ani sub cerul liber, fără nici o întrebuinţare?

★

...Marin Colţan, Ion Barol, Vasile Tenca şi alţi ţărani muncitori membri ai întovărăşirii agricole „23 August" din Maglavit, raionul Calafat, şi-ar primi restul de bani ce li se cuvine pentru sfecla de zahăr predată încă din anul 1955?

Unitatea contractantă le-a reţinut aceşti bani pentru ca să-şi recupereze avansurile date altor întovărăşiţi, care nu au predat în acel an nici un kilogram de sfeclă.

Curat... vinovaţii fără vină!

In cîteva rînduri

Autobuze pe şosele de ţară

Transportul în comun nu mai e doar o problemă a oraşului. Intre unele centre raionale şi sate, pe şosele principale, circulă autobuze care fac două, trei sau mai multe curse pe zi.

Cîtva timp între centrul raional Strehaia şi Broşteni a circulat un autobuz ce deservea un mare număr de sate. Totdeauna era plin. Inlesnea călătoria ţăranilor între sate la centrul raional şi la gară, iar statului îi aducea venituri. De aceea, ţăranii se aşteptau ca pe această rută să mai fie pus în circulaţie un autobuz. Lucrurile s-au petrecut însă altminterea. Autobuzul a fost desfiinţat Motivul? Unul găsit la repezeală. Drumurile nu sînt bune... E drept, drumul nu-i neted ca o autostradă, dar maşinile pot circula pe el. Dovada o fac camioanele care transportă în permanenţă, pe acest drum cărbuni la gara Strehaia.

Desfiinţîndu-se cursa s-a dat posibilitate şoferilor de pe camioane să jecmănească pe ţărani, care după ce că plătesc mai scump ca la autobuz, sînt nevoiţi să circule şi în condiţii proaste, pe cărbuni. In afară de aceasta, desele opriri pentru a lua şi lăsa călători provoacă întîrzieri în transport aducînd pagube minei de cărbuni.

Pe o altă rută — Caracal — Amărăşti — autobuzul circulă de două ori pe zi. Se întîmplă adesea ca unii călători, care vin mai tîrziu, să găsească închis la casă şi să plătească taxatorului în autobuz. Acesta nu eliberează tuturor bilete. Zilele trecute, de pildă, taxatorul şi şoferul se plîngeau că au făcut a doua cursă — Amărăşti — Caracal — cu maşina goală. Complet neadevărat. Văicăreala avea un singur scop. Nu eliberaseră bilete şi voiau să oprească banii. Aceasta, pe lîngă că păgubeşte statul, va duce pînă la urmă la reducerea unei curse ca nerentabilă, şi vor avea de suferit călătorii. Pe de altă parte, pe această rută nici drumurile nu prea sînt practicabile pentru maşini. Ele provoacă multe pene, lovind de asemenea în rentabilitatea maşinilor şi interesele călătorilor.

Nu mă voi opri şi asupra altor probleme legate de transportul cu maşinile la sate. Un lucru este însă clar. Acest transport e foarte necesar şi trebuie folosite la maximum şi cu pricepere posibilităţile existente. Dacă e preocupare, transportul poate fi îmbunătăţit spre folosul atît al statului, cît şi al ţăranilor.

M. C.

Pentru fondul central al statului

Convenţia

Nicolae Uzîea, preşedintele gospodăriei colective, îşi aruncă haina pe umeri, îşi puse pălăria pe cap şi o porni agale pe uliţa ce duce spre birourile cooperativei. Intră, dînd bineţe celor dinăuntru, şi se aşează apoi pe scaun în faţa preşedintelui cooperativei, Ilie Gheorghe, care citea nişte hîrtii primite chiar atunci de la Uniunea raională.

Preşedintele cooperativei lăsă hîrtiile din mînă şi îşi bucuros de vizită, ca unul care se aştepta ca preşedintele colectivei să vină şi să încheie convenţia despre care vorbiseră cu cîteva zile în urmă. Discuţia a început-o cel venit:

— Anul acesta o să vă fim „clienţi" mai buni, că avem semănături tare frumoase; am muncit mai bine şi am mărit fermele de animale. Ne trebuie numai construcţii noi, încăpătoare, pentru animalele gospodăriei colective. Cooperativa poate să ne vină în ajutor cu materiale de construcţii. Noi, la rîndu-ne, aşa cum se cuvine, vom vinde cooperativei cereale şi alte produse agricole. D-aia venii ca să încheiem convenţia...

— Mai întîi să vedem de ce materiale aveţi voi nevoie, că de semnat convenţia nu-i deloc lucru greu.

— Păi, nouă ne trebuie 20.000 bucăţi ţiglă, 4.000 kg ciment, 20 metri cubi de cherestea, 15 metri cubi de ţiglă şi 50 metri cubi de grinzi. Toate astea pentru construirea unui grajd şi a unui saivan. In schimb, noi ne angajăm să vindem cooperativei, pe baza convenţiei, următoarele produse agricole: 40.000 kg grîu, 30.000 kg. porumb, 15.000 kg năut, 15.000 kg ceapă, 15.000 kg roşii şi 800 kg lînă. Aşa am hotărît în adunarea generală...

Zis şi făcut: convenţia între cooperativă şi gospodăria colectivă din comuna Albeşti, raionul Negru-Vodă, a fost încheiată chiar în ziua aceea. Şi asemenea convenţii au încheiat şi colectiviştii din Coroana, acelaşi raion. Ei s-au angajat să vîndă cooperativei, pe bază de contract, 50.000 kg grîu, 50.000 kg porumb, 20.000 kg năut, 20.000 kg cartofi, 5.000 kg fasole, 5.000 kg ceapă uscată, 4.000 kg brînză, 500 miei, 10.000 kg roşii, 20.000 kg pepeni, 5.000 kg castraveţi şi 800 kg miere de albine. In schimb, cooperativa s-a angajat să vîndă gospodăriei colective materiale prin comerţul de întîmpinare: 50.000 bucăţi ţiglă, 50 metri cubi ţiglă, 50 metri cubi grinzi, 50 metri cubi cherestea pentru tîmplărie şi 6.000 kg ciment.

Incheind convenţii cu cooperativa, colectiviştii din Albeşti şi Coroana, raionul Negru Vodă, contribuie la formarea fondului central de produse al statului şi se aprovizionează de la cooperativă cu materialele de care au nevoie pentru noile construcţii în gospodăria colectivă.

GH. ROŞU

Contribuţia colectiviştilor

Membrii gospodăriei colective din satul Ostrov, raionul Haţeg, au contractat de curînd cu statul 180 kg. lînă, 100 miei, şi 2.000 litri lapte de oaie. Pînă acum cîteva zile, colectiviştii au predat întreaga cantitate de lapte contractat, încasînd totodată şi banii cuveniţi.

NICU SBUCHEA
corespondent

La oficiul raional de contractări şi achiziţii din Oradea a venit producătorul Gavril Ios, din comuna Osorhei, care a contractat 2 viţei de 7 luni pentru care a primit suma de 2.250 lei.

Ce să citim

Ce este cooperativa agricolă de producţie

In ultimii ani au luat fiinţă mii de întovărăşiri agricole. Unele din aceste întovărăşiri s-au transformat treptat, prin executarea tuturor lucrărilor în comun şi prin repartizarea produselor nu numai după pămînt ci şi după muncă, într-o formă nouă de cooperare în producţia agricolă. Ţinînd seama de acest fapt, precum şi de propunerile unor ţărani muncitori, rezoluţia Plenarei C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie 1956 a recomandat crearea de cooperative agricole de producţie cu rentă

Zeci de mii de ţărani muncitori cu gospodării individuale şi membri ai întovărăşirilor agricole vor să ştie cît mai mult despre cooperativele agricole de producţie, pentru a trece la formarea lor sau pentru a se înscrie în cele existente. Acestei dorinţe a ţăranilor muncitori îi răspunde broşura „Ce este cooperativa agricolă de producţie", apărută recent în „Editura de Stat pentru literatură politică".

Fiecare din cele 7 capitole ale broşurii explică pe larg una sau mai multe probleme ale Statutului model al cooperativei agricole de producţie. Cum e şi firesc, primul capitol tratează despre drepturile şi îndatoririle cooperatorilor. Al doilea — despre ce aduc membrii la intrarea în cooperativă; al treilea — despre cum se face evaluarea bunurilor aduse şi cum se stabileşte contribuţia obligatorie pentru fiecare hectar de pămînt; al patrulea — despre ce rămîne în proprietatea personală a cooperatorului.

Intrebări şi răspunsuri pe marginea Statutului model

In această primă parte a broşurii capitolul al treilea este, desigur, cel mai important şi stîrneşte interes deosebit, pentru faptul că toate problemele pe care le ridică sînt puţin cunoscute şi proprii numai cooperativei agricole de producţie. Aci se explică cum şi de către cine se evaluează bunurile aduse în cooperativă, şi care sînt criteriile de fixare a contribuţiei obligatorii la hectar, contribuţie ce poate să fie diferită de la comună la comună. Cînd valoarea inventarului viu şi mort adus în cooperativă de un membru al ei e mai mare decît contribuţia obligatorie pe care trebuie să o dea, cooperativa îi rămîne datoare acestuia. Cînd contribuţia e mai mare decît valoarea inventarului rămîne dator cooperatorul. Datoriile se achită de către cooperativă în timp de 6 ani, iar de către cooperator în decurs de 3—5 ani.

Ultimele trei capitole se ocupă, în ordine, cu: organizarea muncii, conducerea cooperativelor şi împărţirea veniturilor. Deosebit de interesant este capitolul ultim, care, de asemenea, conţine probleme specifice numai cooperativelor agricole de producţie şi în care se explică clar cît primesc membrii cooperatori după munca depusă, şi cît după pămîntul pe care-l aduc în cooperativa agricolă de producţie.

Trebuie subliniat faptul că în timp ce contribuţia obligatorie se plăteşte la hectare fizice, renta se repartizează după numărul hectarelor arabile, care este de obicei, mai mare decît al celor fizice. Un hectar de vie pe rod, fără goluri, echivalează cu 6 ha arabile. Deci un ţăran care intră în cooperativă cu un hectar de vie dă contribuţie obligatorie cît pentru un hectar şi primeşte rentă pentru o suprafaţă de 6 ori mai mare. In broşură se subliniază însă că, potrivit unei prevederi statutare, acei cooperatori care nu lucrează minimul de zile-muncă pierd dreptul la rentă. Veniturile ce rămîn prin pierderea dreptului de rentă intră în fondul indivizibil al cooperativei.

In aceste cîteva rînduri nu s-a putut decît enumera cîteva din problemele mai importante pe care broşura le pune şi le explică. Citind-o, ţăranii muncitori vor înţelege şi mai bine ce este cooperativa agricolă de producţie.

Broşura este de un real folos şi activiştilor de partid şi de stat, care luptă pentru transformarea socialistă a agriculturii. Ea costă 50 de bani şi se găseşte la secţiile de librării ale cooperativelor de consum săteşti.

Lucrările de primăvară pe păşuni şi fîneţe

Cu toţii ştim că în folosinţa comunelor, a gospodăriilor agricole de stat şi a gospodăriilor colective sînt suprafeţe întinse de păşuni şi fîneţe naturale, destinate satisfacerii nevoilor de hrană a animalelor. Deşi în majoritatea cazurilor aceste suprafeţe ocupate cu păşuni şi fîneţe naturale sînt suficiente, din cauza folosirii lor neraţionale ele dau producţii mici, care nu pot acoperi decît în parte nevoia de hrană pentru animale.

In prezent, cele peste 4 milioane de hectare cu păşuni şi fîneţe naturale din ţara noastră sînt într-o măsură însemnată degradate, îmbătrînite, acoperite cu arborete, pietre, muşuroaie sau buruieni.

Ştiinţa şi practica agricolă au demonstrat cu prisosinţă că producţia păşunilor şi fîneţelor naturale poate creşte de două şi chiar de trei ori, dacă se aplică un complex de măsuri de îngrijire şi îmbunătăţire a lor.

Deseori, pe pajiştile situate în luncile inundabile ale rîurilor putem vedea cum după retragerea apelor rămîne un strat de mîl în care se găsesc o serie de resturi aduse de apă.

De aceea, scurt timp după retragerea apelor este bine să se adune aceste resturi, folosind grapa cu dinţi, care afînează în acelaşi timp stratul de mîl şi stimulează creşterea plantelor, în special a celor cu stoloni şi rizomi.

De asemenea, pe pajiştile cu soluri mai grele, în luncile rîurilor, în văi cît şi în depresiuni, unde apa se menţine mult timp la suprafaţă, cresc plante cu o valoare scăzută, de obicei rogozuri sau o serie de plante toxice pentru animale (cucuta de apă, coada calului, piciorul cocoşului, etc). In toate aceste cazuri este necesar să îndepărtăm excesul de apă, săpînd şanţuri de scurgere orientate în raport cu înclinaţia terenului. Această lucrare nu se aplică însă, ci se practica păşunatul pe solul umed, fapt care provoacă apariţia a numeroase muşuroaie, aşa cum pot fi văzute astăzi în foarte multe locuri.

Astfel de muşuroaie se formează primăvara de timpuriu şi în luncile rîurilor sau pe pajiştile mai umede din zona de munte, ocupînd suprafeţe întinse. In cazul cînd nu sînt înţelenite, aceste muşuroaie se vor împrăştia uşor cu ajutorul sapei sau cu grapa de mărăcini, iar pentru muşuroaiele înţelenite se foloseşte gealăul de pajişti, plugul de tăiat muşuroaie sau maşini speciale trase de tractor.

Printre măsurile care contribuie foarte mult la sporirea recoltelor şi la îmbunătăţirea calităţii nutreţului obţinut de pe păşunile şi fîneţele naturale, folosirea îngrăşămintelor minerale sau organice joacă un rol principal. De pildă, îngrăşămintele minerale pot fi aplicate pe păşuni şi fîneţe primăvara de timpuriu, în perioada de înfrăţire a gramineelor şi a leguminoaselor. Ele se împrăştie cît mai uniform, grăpîndu-se apoi energic, în scopul unei cît mai bune încorporări în stratul de ţelină. Mai mult, grăpatul împreună cu aplicarea de îngrăşăminte influenţează favorabil creşterea ierburilor valoroase.

De aceea, grăpatul este absolut necesar pe păşunile de munte.

Dintre îngrăşămintele minerale cele mai des folosite sînt azotatul de amoniu, care se dă în cantitate de 150-180 kg. la ha, şi sulfatul de amoniu, care se dă în cantitate de 200—250 kg la ha.

Ingrăşămintele cu azotat pot fi folosite cu succes pe aproape toate pajiştile care au un procent însemnat de plante valoroase. In cazul cînd în vegetaţia pajiştilor naturale leguminoasele intră într-un procent însemnat este mai bine să se folosească îngrăşăminte cu fosfor şi potasiu şi să se dea doze mici de îngrăşăminte cu azot (sare potasică 80—100 kg, superfosfat 200—250 kg la ha).

Periodic, la 4—5 ani, este necesar să se împrăştie pe pajişti, gunoi de grajd bine fermentat, în cantitate de 10—20 tone la ha. Este bine ca gunoiul să se folosească primăvara numai pe fîneţe. In cazul cînd acesta se împrăştie pe păşuni trebuie să fie bine fermentat şi încorporat în sol prin grăpări energice, iar nutreţul să fie consumat în stare verde, la iesle (cosit).

Pentru a combate buruienile, se recomandă să se facă cositul de timpuriu în primăvară şi să se repete timp de cîţiva ani în şir. Cît priveşte buruienile de talie înaltă acestea se distrug uşor la începutul primăverii cu ajutorul oticului sau cu sapa.

Primăvara, înainte de a da drumul animalelor pe păşuni, este necesar sa se cerceteze cu atenţie păşunea în vederea identificării plantelor toxice, care pot dăuna animalelor. Porţiunile cu un procent mare de plante toxice trebuie cosite (nu se păşunează).

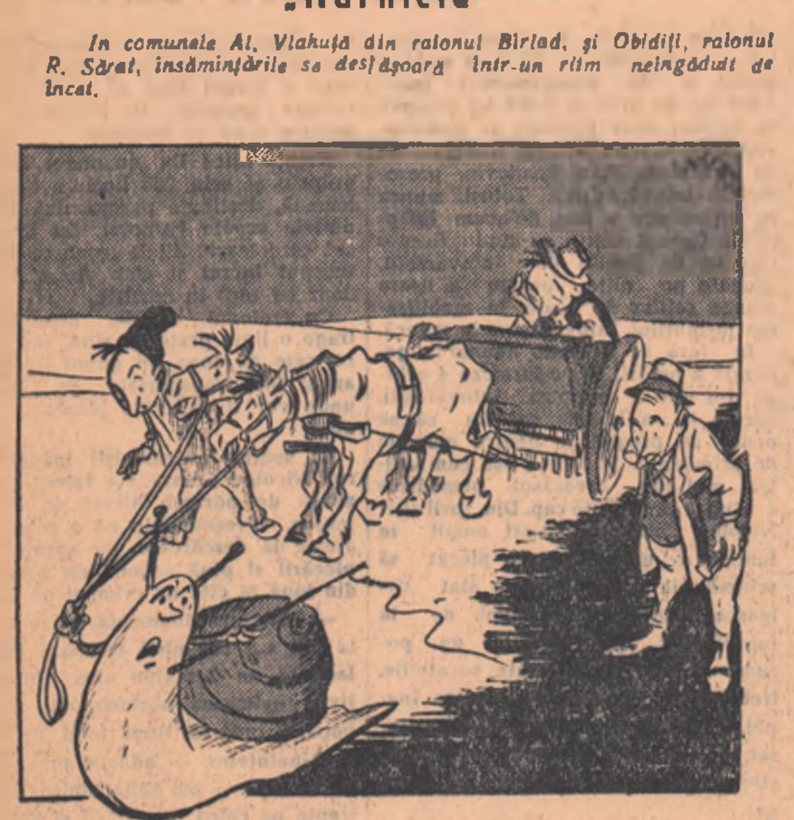
O lucrare principală care se execută primăvara pe pajiştile cu un procent mare de graminee valoroase şi pe terenurile unde s-au îndepărtat cioatele şi muşuroaiele este supraînsămînţarea. In general se recomandă ca primăvara de timpuriu terenul să fie energic grăpat şi însămînţat cu un amestec de ierburi format din plantele existente pe pajişti. După semănat se tăvălugeşte şi se grăpează cu o grapă de mărăcini, iar o dată cu semănatul ierburilor se dau şi îngrăşăminte minerale. Aplicînd aceste lucrări la staţiunea experimentală din Cîmpia Turzii pe o păşune îmbătrînită, care a fost îngrăşată puternic şi supraînsămînţată, s-a obţinut un spor de 2.181 kg fîn la ha.

Ing. P. BURCEA
din Institutul Agronomic „N. Bălcescu"

SATIRĂ şi UMOR

„Hărnicie"

In comunele Al. Vlahuţă din raionul Bîrlad, şi Obidiţi, raionul R. Sărat, însămînţările se desfăşoară într-un ritm neîngăduit de încet.

Melcul: Hai, măi fraţilor, ce, nici de mine nu vă puteţi ţine?!..

CUM AR TREBUI ADUŞI PE TEREN:

...inginerul agronom Gavrileanu de la punctul agricol Ripile, raionul Tg. Ocna...

...atelierul mobil de la S.M.T. Valea Nucarilor, regiunea Constanţa.

Desene de NIC. NICOLAESCU

Despre unele măsuri pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective din raionul Bîrlad

> **„Nu există propagandist şi agitator mai bun în favoarea trecerii ţăranilor pe făgaşul agriculturii socialiste decît o gospodărie colectivă prosperă şi înfloritoare".** (Din raportul tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej, la plenara C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956).

Analizînd stadiul de consolidare şi dezvoltare a celor 23 de gospodării colective din raionul Bîrlad găsim indici care ne arată că unele dintre ele au făcut progrese simţitoare din punct de vedere organizatoric şi economic. Aşa sînt bunăoară, gospodăriile colective „I. V. Miciurin" din satul Banca, „6 Martie" din satul Băcani, „Drum Nou" din satul Sîrbi, „Partizanii Păcii" din Buda şi altele. Anul trecut, cu tot timpul nefavorabil, aceste gospodării au obţinut producţii mai mari cu 30—60 la sută, şi chiar mai mult, decît ţăranii cu gospodărie individuală. De asemenea, şi-au dezvoltat multilateral producţia şi îndeosebi creşterea animalelor şi legumicultura. Ca urmare, membrii acestor gospodării au primit pentru zilele-muncă efectuate în afară de mari cantităţi de diferite produse, şi însemnate sume de bani. Buna gospodărire a avutului obştesc, recoltele şi veniturile mari realizate de colectivişti au făcut ca în aceste gospodării să intre numeroase familii de ţărani muncitori cu gospodărie individuală. Astfel, anul trecut, în colectiva din Banca au intrat 11 familii de ţărani muncitori iar anul acesta încă 15.

Nu acelaşi lucru se poate spune însă despre gospodăriile colective din Mireni, Ghermăneşti, Chilieni, Căleşti şi altele. Lipsite de sprijinul concret şi permanent al inginerilor şi tehnicienilor agronomi, al organelor de stat, aceste gospodării au început în ultimul timp să bată pasul pe loc. Cele mai grave lipsuri şi greşeli s-au ivit în planificarea, organizarea şi evidenţa muncii şi producţiei. Asemenea greşeli au dus nemijlocit la scăderea interesului colectiviştilor faţă de munca obştească. Anul trecut la gospodăria „Tudor Vladimirescu" din satul Ghermăneşti, de pildă, din cei 85 membri capabili de muncă, 59 au efectuat mai puţin decît minimum de 120 de zile-muncă stabilite de adunarea generală, iar 7 colectivişti n-au venit deloc la lucru în gospodăria obştească. Situaţii asemănătoare au fost şi la gospodăriile colective din Chilieni, Căleşti şi altele. De aceea, în aceste unităţi activitatea s-a desfăşurat neorganizat, unele lucrări fiind executate de-a valma. Se înţelege că în astfel de condiţii, aplicarea întocmai a regulilor agrotehnice şi zootehnice nu a fost posibilă, ceea ce a avut drept urmare obţinerea unor producţii cu mult sub posibilităţile existente. Astfel, gospodăria colectivă din Chilieni a obţinut la porumb o producţie medie la hectar de abia de 813 kg boabe, iar la floarea-soarelui de 676 kg.

In aceste gospodării, ca de altfel în majoritatea gospodăriilor colective din raion, nu s-a dat atenţia cuvenită dezvoltării multilaterale a producţiei. Numărul animalelor de producţie proprietate obştească (în afară de ovine) — raportat la suta de hectare de teren — este cu mult mai mic faţă de recomandările legii nr. 6. De asemenea, nu s-a acordat suficientă atenţie dezvoltării legumiculturii şi nici cultivării de plante industriale de pe urma cărora gospodăriile colective pot obţine mari venituri băneşti. Aşa, de pildă, gospodăria colectivă din Ghermăneşti, deşi are o vechime de aproape 5 ani, la sfîrşitul anului trecut avea în proprietate obştească numai 6 scroafe şi 120 de oi, veniturile din sectorul zootehnic ajungînd, pe întreg anul, doar la 6.064 lei.

Slaba dezvoltare a ramurilor de producţie ajutătoare precum şi recoltele dobîndite au făcut ca sumele de bani cuvenite la zile-muncă precum şi cele destinate completării fondului indivizibil să fie mici.

Analiza activităţii desfăşurate în 1956 de gospodăriile colective din raionul Bîrlad a scos la iveală şi alte soiuri de lipsuri. Preşedinţii unor gospodării, cum sînt cele din Mireni, Fruntişeni, Vizureni, Buda şi altele, au muncit de multe ori de unul singur, nu au respectat şi tradus în viaţă hotărîrile adunărilor generale, încălcînd în acest mod democraţia internă. Ba, unii au săvîrşit şi alte abateri grave, confundînd deseori averea obştească cu bunurile lor personale.

★

Din felul cum s-au pregătit şi desfăşurat adunările generale de dări de seamă şi alegeri şi după cum s-au întocmit lucrările de planificare pe anul în curs, se poate trage concluzia că atît colectiviştii cît şi organele de îndrumare, au tras învăţămintele necesare din experienţa anului trecut. In adunările generale pentru discutarea şi aprobarea dării de seamă anuale, colectiviştii din fiecare gospodărie au făcut o analiză temeinică a întregii activităţi a gospodăriei, scoţînd în evidenţă cauzele care au dus la nerealizarea sarcinilor stabilite pe anul 1956. In locul unor membri necorespunzători din organele de conducere, au fost aleşi oameni vrednici, cinstiţi, capabili să planifice producţia, să organizeze munca şi să conducă o întreprindere de sute de hectare cu ferme, ateliere etc. Cu sprijinul inginerilor şi tehnicienilor agronomi, planurile de producţie şi bugetele de venituri şi cheltuieli au fost întocmite cu mai multă chibzuinţă. In vederea ridicării producţiei agricole şi a realizării de venituri băneşti în tot timpul anului, în planurile de producţie s-au prevăzut măsurile necesare pentru introducerea şi dezvoltarea acelor culturi şi ramuri de producţie care dau cel mai mare randament. In acest sens trebuie subliniat faptul că toate gospodăriile colective au dat o atenţie deosebită dezvoltării creşterii animalelor. Potrivit prevederilor cuprinse în planurile de producţie, numărul vacilor de lapte în gospodăriile colective va creşte în acest an cu 50 de capete, al scroafelor fătătoare cu 72, al oilor mame cu 2.455, al păsărilor cu peste 2.000 capete şi al stupilor de albine cu aproape 200 de familii. In mod similtor, datorită asigurării unei baze furajere corespunzătoare, va creşte şi productivitatea animalelor.

Pentru a traduce în viaţă aceste planuri, gospodăriile colective trebuie însă ajutate în permanenţă. Esenţial în acest sens este ca inginerii şi tehnicienii agronomi să nu considere că o dată cu încheierea lucrărilor de planificare a producţiei şi-au făcut datoria faţă de gospodăriile colective. Trebuie să fie clar pentru orice activist de stat, pentru orice tehnician care se ocupă de îndrumarea acestor unităţi că simpla vizitare a gospodăriei colective nu este suficientă pentru înlăturarea unor deficienţe ivite în organizarea şi evidenţa muncii, în executarea lucrărilor agricole sau în munca de conducere a gospodăriei. Concepţia aceasta de muncă este cu totul dăunătoare. Gospodăriile colective slab dezvoltate şi neconsolidate au nevoie de un ajutor concret şi de lungă durată, nu de îndrumare superficială. Aceasta cu atît mai mult cu cît există condiţii suficiente ca toate gospodăriile colective din raion să devină gospodării puternice şi bine organizate, să constituie exemple vii pentru ţăranii muncitori individuali şi totodată să contribuie în mai mare măsură ca pînă acum la asigurarea fondului central de produse agricole al statului.

Iată de ce, inginerii şi tehnicienii agricoli din raionul Bîrlad — ca de altfel şi cei din alte raioane unde există situaţii asemănătoare — au datoria de a acorda — paralel cu eforturile ce le depun pentru formarea de noi unităţi agricole socialiste — o grijă deosebită muncii de consolidare economico-organizatorică a gospodăriilor colective existente.

N. IANCU

In pas cu viaţa

Nu de mult, membrii întovărăşirii zootehnice din comuna Ponor au adresat o scrisoare către ţăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Rimeţ, raionul Aiud. Această scrisoare, în care întovărăşiţii din Ponor vorbeau despre avantajele obţinute de ei de cînd s-au înscris în întovărăşire, a fost dezbătută în cadrul unor adunări populare cu ţăranii din Rimeţ. Cu acelaşi prilej s-a format şi un comitet de iniţiativă, care a început munca de formare a întovărăşirii.

Ca rezultat al muncii depuse, zilele trecute s-a inaugurat întovărăşirea zootehnică denumită „Unirea Moţilor", în care s-au înscris un număr de 44 familii de ţărani muncitori, cu 92 de oi.

In consiliul de conducere al întovărăşirii au fost aleşi ţăranii muncitori Figlea Teodor, Buta Mihai, Alba Marian şi Ignat Vasile, care au făcut printre primii cereri de înscriere.

Pentru dezvoltarea întovărăşirii, adunarea generală a hotărît să ceară Băncii agricole un împrumut în sumă de 20.000 lei. Cu această sumă întovărăşiţii vor cumpăra oi de rasă care să formeze fondul de bază al întovărăşirii.

IOSIF BARB
corespondent

In două zile, două noi întovărăşiri agricole

Rîşnov — 18 martie. Zi de mare sărbătoare pentru ţăranii muncitori din acest oraş. Un număr de 26 de familii de ţărani muncitori, romîni şi germani, s-au înfrăţit în noua întovărăşire agricolă „23 August", unindu-şi laolaltă suprafaţa de 107 hectare.

După numai două zile de la înfiinţarea întovărăşirii, alte şase familii de mijlocaşi au făcut cereri pentru a fi primiţi şi ei în mijlocul lor, mărind astfel suprafaţa noii întovărăşiri cu încă 26 hectare.

Numai o zi după inaugurarea întovărăşirii „23 August", adică la 19 martie, — tot la Rîşnov — a mai luat fiinţă şi întovărăşirea agricolă „Cetatea Rîşnovului", în care au intrat 15 familii de ţărani muncitori cu o suprafaţă de 61 ha teren.

I. BRAGHEŞ
corespondent

In raionul Zimnicea a luat fiinţă prima cooperativă agricolă de producţie cu rentă

Inaugurarea cooperativei agricole de producţie cu rentă „Răscoala din 1907" din comuna Petroşani, raionul Zimnicea, n-a fost un eveniment numai pentru ţăranii comunei. Dacă ai fi călătorit duminică dimineaţă pe şoseaua Giurgiu-Zimnicea, cu siguranţă că te-ai fi întrebat unde merg zecile de căruţe şi camioane încărcate cu ţărani muncitori gătiţi în straie de sărbătoare, cu steguleţe şi pancarde în mîini, şi însoţiţi de taraje de lăutari?

...In dimineaţa aceea, curtea şcolii din comuna Petroşani devenise neîncăpătoare. Aproape 2.000 de ţărani muncitori veniseră să ia parte la inaugurarea cooperativei de producţie cu rentă. Festivitatea a fost deschisă prin cuvîntul lui Radu Sin, preşedintele comitetului de iniţiativă pentru înfiinţarea cooperativei agricole de producţie. Radu Sin le-a vorbit ţăranilor muncitori despre foloasele pe care le aduce munca unită, despre greutăţile pe care le-a întîmpinat comitetul de constituire a cooperativei, despre bucuria pe care o simt astăzi cele 39 de familii de cooperatori— care văd că primele roade au şi început să apară. El a arătat celor prezenţi la festivitate că statul, pentru a sprijini pe cooperatorii din Petroşani, le-a dat în folosinţă o suprafaţă de 298 ha de baltă şi dreptul de a pescui în apele Dunării, pe o distanţă de 26 km. Numai din vînzarea celor 40.000 kg de peşte, pe care le au în plan în anul acesta, cooperatorii vor avea un venit de peste 200.000 lei. De asemenea, el a mai vorbit despre perspectivele largi pe care le are cooperativa.

— Vom înfiinţa o îngrăşătorie de porci, stînă de oi, crescătorie de raţe şi gîşte, vom dezvolta grădina de legume, vom folosi apele pe care le avem la dispoziţie pentru a obţine cantităţi cît mai mari de peşte — a spus preşedintele. După socotelile noastre, în anul acesta valoarea unei zile-muncă în cooperativă se va ridica la cel puţin 27 lei în numerar, 13 kg porumb, plus peşte, floarea-soarelui, furaje şi alte produse.

Printre alţii, au luat apoi cuvîntul ţărani muncitori din comunele învecinate, care s-au angajat să se străduiască pentru ca şi în satele lor să ia fiinţă în scurtă vreme cooperative agricole de producţie.

A urmat apoi un festival artistic, în cadrul căruia şi-au dat concursul cunoscuţii interpreţi de muzică populară romînească Maria Lătăreţu şi Ion Luican, acompaniaţi de Saşa Cosma, Gioni Dumitriu şi alţii din orchestra Radiodifuziunii romîne. Echipele de cîntece şi dansuri din Petroşani şi comunele vecine au prezentat şi ele programe din cele mai variate. S-au încins horele, sîrbele, bătutele şi învîrtitele. Peste tot simţeai atmosfera caldă a veseliei. Pe feţele tuturor citeai voioşie.

Festivitatea organizată în comuna Petroşani, cu prilejul inaugurării primei cooperative agricole de producţie cu rentă din raionul Zimnicea, a ţinut de la 11 dimineaţa şi pînă seara tîrziu.

Colectiviştii Ion Ciocan şi Andrei Fatuleţ descărcînd gunoiul de grajd în grădina colectivei „T. Vladimirescu" din comuna Hărman —regiunea Stalin.

OREZĂRIA colectivei

Cultură nouă prin părţile noastre? Nu-i nimic. Dacă au izbîndit alţii, muşai răzbim şi noi. Cere multă trudă şi migală? Nici asta nu ne sperie. De oameni harnici şi pricepuţi nu ducem lipsă în gospodărie. Şi-apoi, orezul e o plantă care aduce bani grei în colectivă.

Şi mai ce ar fi? Terenurile potrivite pentru cultură sînt cam departe de vatra satului? Nu-i nimic. Nu mergem nici pe jos, nici cu carul cu boi. Avem doar două autocamioane noi-nouţe care ne-or duce cît ai zice peşte, pînă unde vrem.

Hotărît lucru, atunci cînd colectiviştii din Stoicăneşti, raionul Drăgăneşti-Olt, îşi pun ceva în gînd, greu să-i mai abaţi din drum. In planul pe 1957 au trecut: vom cultiva orez. Şi încă pe 50 hectare.

Zile întregi, preşedintele împreună cu Gh. Ciurea, inginerul colectivei, au colindat pe malurile Oltului, ca să găsească terenul cel mai potrivit. Pînă la urmă, l-au dibuit şi chiar de a doua zi au şi făcut formele de contractare...

Primele zile de primăvară. La colectiva din Stoicăneşti, forfotă mare. Şefii de echipă aleargă încoace şi încolo, oamenii aşteaptă repartizarea la locurile de muncă. Motoarele celor două „Molotovuri" păcănesc nerăbdătoare.

— Orezarii... să treacă orezarii în maşini, răsună strigătul puternic al şefului de echipă Marin Toloş.

Cuvîntul prinde de îndată. Oamenii rîd. Le place. Orezarii! Mda! Sună frumos la ureche.

Maşinile sînt de-acum ciorchine. O opinteală zdravănă. Au plecat. Drumul pînă la Olt trece prin cinci sate. Pe la porţi, femeile, copiii, privesc miraţi.

Au ajuns. Terenul întins, neted ca o tipsie, numai potrivit pentru asemenea cultură. Oamenii coboară din maşini. Inginerul Constantin Coşoianu, specialist în cultura orezului, dă îndrumările necesare. Se trasează profilele şi în scurtă vreme munca începe.

O zi, două. Netezimea terenului nu mai e aceeaşi. Şanţuri lungi se întretaie, se răsfiră ca nişte uriaşe vine, către apa Oltului. Către asfinţit, „orezarii" se opresc din lucru. Privesc nesfîrşitele şanţuri şi văd parcă aievea motopompele împingînd năvalnic apa înspumată. Apoi, plăntuţele firave, iar mai tîrziu bogăţia de rod de pe orezăria lor... orezăria colectivei.

S. LEONARD

La gospodăria agricolă de stat „30 Decembrie", din raionul Bujor, se execută acum intens lucrările în vie. Pe cele 30 hectare de vie, aşa cum vedem din fotografia alăturată, membrii brigăzii viticole execută tăiatul viţei.

★ ★

Gospodăriile agricole de stat să grăbească plantatul viţei

Cultura viţei de vie este o ramură agricolă care aduce mari venituri şi, în acelaşi timp, permite să se pună în valoare terenurile socotite neproductive, cum sînt cele situate pe pantele abrupte, supuse eroziunii.

Că viţa de vie aduce beneficii însemnate o dovedesc rezultatele obţinute de numeroase gospodării agricole de stat şi colective, printre care se numără şi gospodăria de stat Odobeşti, regiunea Galaţi, — unitate milionară şi fruntaşă pe ţară. Convinsă de rentabilitatea acestei culturi, conducerea gospodăriei a luat iniţiativa ca, pe lîngă sarcina de a planta 15 hectare cu vie, cu fondurile puse la dispoziţie de către departamentul gospodăriilor agricole de stat, să mai planteze încă 20 hectare, utilizînd în acest scop fondurile de consolidare ale gospodăriei. Iată un exemplu grăitor al importanţei pe care o are acumularea fondurilor de consolidare pentru dezvoltarea continuă a gospodăriilor de stat.

In această primăvară, trebuie plantate în diferite gospodării agricole de stat peste 800 hectare cu vii altoite şi indigene. Pentru reuşita acestei acţiuni s-au luat din timp toate măsurile necesare, asigurîndu-se în întregime fondurile şi materialul săditor viticol.

Profitînd de timpul prielnic din ultimele săptămîni, o serie de gospodării de stat au şi început plantatul viţei. Printre acestea sînt gospodăriile de stat Basarabi şi Ostrov, regiunea Constanţa, Timbureşti, regiunea Craiova, Săhăteni, regiunea Ploeşti etc.

Dar cum se spune, cu o floare nu se face primăvară. Mai sînt gospodării în care această lucrare nici măcar nu a fost începută, aşa cum sînt de exemplu: Lechinţa, regiunea Cluj, Ignăteşti, regiunea Galaţi, Cotnari, regiunea Iaşi, Valea Lungă, regiunea Stalin, etc.

Timpul nu aşteaptă, şi cu fiecare zi ce trece se pierde momentul cel mai prielnic pentru executarea noilor plantări. De aceea, gospodăriile agricole de stat şi trusturile regionale Gostat, care au în sarcină această importantă lucrare, sînt obligate să acorde toată atenţia pregătirii terenului şi aprovizionării urgente cu materialul săditor viticol. Mişcarea materialului săditor trebuie efectuată în cel mai scurt timp, pentru a se evita uscarea lui pe drum. In cadrul fiecărei gospodării munca trebuie astfel organizată încît, paralel cu însămînţările de primăvară, să se execute şi plantatul viţei de vie.

Pentru asigurarea succesului deplin al plantărilor de vii din anul acesta, este necesar ca aceste lucrări să fie încheiate în cel mult două săptămîni.

Pentru o recoltă bogată de fructe

Pe lîngă celelalte ramuri de producţie, gospodăria agricolă de stat Murgeni, regiunea Iaşi, are şi un sector pomicol dezvoltat. Livada gospodăriei se întinde pe o suprafaţă de 37 ha, din care 12 ha sînt cultivate cu pomi pe rod şi 25 ha cu plantaţii tinere.

Pentru a asigura obţinerea unei producţii sporite de fructe, muncitorii din sectorul pomicol dau o atenţie deosebită îngrijirii livezii. Toţi pomii roditori au fost curăţiţi de cuiburile de omizi, de muşchi şi licheni şi stropiţi de două ori cu zeamă sulfo-calcică. De curînd au fost terminate şi tăierile de fructificare la pomii pe rod şi tăierile pentru formarea coroanei la pomii tineri, lucrări care s-au executat sub îndrumarea atentă a brigadierului pomi-viticol Neagu Panait. In vederea administrării de îngrăşăminte atît pomilor tineri cît şi celor pe rod s-a asigurat din vreme cantitatea de 50 tone mraniţă.

O grijă deosebită se dă ocrotirii pomilor împotriva eventualelor îngheţuri. In acest scop au fost pregătite în livadă, din loc în loc, grămezi de bălegar amestecat cu frunze uscate şi paie, care vor fi aprinse la nevoie.

Rezultate la fel de frumoase obţin şi muncitorii de la grădina de legume şi zarzavaturi. Ei au însămînţat pînă acum, în răsadniţe calde, varză timpurie, roşii, ardei, vinete şi altele, şi au plantat în cîmp un hectar cu arpagic. De asemenea, au desfundat şi curăţat canalele principale de irigare a culturilor. La aceste lucrări s-au evidenţiat în mod deosebit muncitorii Ion Luca, Ion Chirilă şi Anton Ghinea.

Grădinarii gospodăriei agricole de stat din Murgeni şi-au luat angajamentul să predea statului în acest an de pe cele 20 ha de grădină din lunca Prutului peste 2.500 tone de legume şi zarzavaturi. Din felul cum au pornit munca, se poate vedea că ei sînt hotărîţi să-şi respecte cuvîntul dat.

I. GHEORGHIU

Să obţinem legume şi cartofi timpurii la un preţ de cost scăzut

— Chemarea legumicultorilor fruntaşi din regiunea Bucureşti —

De curînd a avut loc la Combinatul agroalimentar din comuna „30 Decembrie", raionul Vidra, o importantă consfătuire organizată de Direcţia agricolă regională Bucureşti, cu concursul secţiei de legumicultură de la I.C.A.R. La această consfătuire au participat un mare număr de colectivişti, întovărăşiţi, legumicultori fruntaşi cu gospodărie individuală, tehnicieni şi ingineri specializaţi în cultura legumelor, din regiunea Bucureşti.

Cu acest prilej au fost ţinute referate despre „Metodele folosite şi rezultatele obţinute anul trecut în cultura legumelor şi cartofilor" şi „Cum trebuie să procedăm pentru obţinerea de recolte timpurii de legume şi cartofi ieftine, cu posibilităţi locale". După ţinerea referatelor a avut loc un preţios schimb de păreri în problema producerii legumelor şi cartofilor timpurii, după care tov. Partenie, tehnicianul şef al fermei Combinatului agroalimentar, a prezentat oaspeţilor realizările obţinute în sectorul său în acest an.

In încheierea consfătuirii, participanţii au adresat gospodăriilor colective, întovărăşirilor agricole şi producătorilor individuali din regiunea Bucureşti următoarea chemare:

„In scopul obţinerii unor cît mai mari cantităţi de legume şi cartofi timpurii pentru buna aprovizionare a oamenilor muncii din Capitală şi din toate oraşele şi satele regiunii noastre:

Să intensificăm replicarea răsadurilor în ghivece şi pe strat nutritiv. Deoarece răsadurile sînt foarte avansate în vegetaţie este necesar să fie replicate în răsadniţe reci, pentru a le asigura spaţiul de creştere necesar.

Incepînd chiar de la răsărire să practicăm călirea la toate răsadurile, prin aerisire puternică, udat moderat şi expunerea lor la lumină puternică (soare).

Să ferim de vînturile reci, prin perdele de protecţie confecţionate din tulpini de porumb, din tulpini de floarea-soarelui, stuf, etc., toate culturile de ardei, vinete, castraveţi şi roşii timpurii. Totodată, să folosim pe scară largă culburile încălzite cu bălegar.

Pentru a preveni efectul dăunător al brumelor şi frigurilor tîrzii de primăvară, să asigurăm din vreme materialul necesar pentru fumigaţii; în preajma căderii brumelor să creăm o perdea groasă de fum deasupra culturilor, să irigăm culturile de cartofi şi legume sau să acoperim plantele cu paie, rogojini şi chiar pămînt.

Să amenajăm noi terenuri şi să corectăm amenajările vechi în vederea irigării culturilor de legume pe brazde lungi.

Pentru a obţine recolte cît mai mari, să folosim îngrăşămintele organice, chimice bacteriene diferenţiat, după specificul culturilor.

In scopul executării la timp şi în bune condiţii a lucrărilor de întreţinere să însămînţăm şi să plantăm legumele la distanţe care îngăduie aplicarea micii mecanizări, în special în sectorul socialist-cooperatist.

Să aplicăm măsurile fito-sanitare preventive, atît în răsadniţe cît şi în cîmp, după indicaţiile inginerilor şi tehnicienilor agronomi. La culturile de roşii timpurii, vinete, ardei şi varză să se respecte rotaţia culturilor în grădini, pentru a se evita atacurile de dăunători.

Pentru mărirea rentabilităţii şi folosirea cît mai economică a terenului, să aplicăm metoda culturilor intercalare duble şi triple.

Colectivişti, întovărăşiţi, legumicultori cu gospodării individuale, tehnicieni şi ingineri specializaţi în cultura legumelor din regiunea Bucureşti! Să desfăşurăm larg întrecerea socialistă şi patriotică pentru realizarea acestor obiective sub lozinca: „Cît mai multe legume şi cartofi timpurii la un preţ de cost scăzut".

PILDA NAŞULUI

DIN AGRICULTURA UNIUNII SOVIETICE

Organizaţia sindicală a S. M. T.-ului

Cu prilejul unui popas pe care l-am făcut de curînd la S.M.T. Berestovenkovskaia, toţi muncitorii şi funcţionarii cu care ne-am întreţinut ne-au vorbit cu plăcere despre activitatea comitetului lor de întreprindere. Simţeam că dacă am fi vorbit cu toţi cei 320 de membri ai organizaţiei sindicale a staţiunii, fiecare ar fi găsit să ne spună ceva interesant despre munca tuturor comisiilor comitetului de întreprindere şi despre preşedintele acestuia, Aleksandr Zaitev.

Cu preşedintele însuşi n-am putut schimba decît cîteva cuvinte, căci tocmai pleca la Harkov, ca să ridice de acolo un aparat de televiziune, o staţie de radioamplificare şi mai multe filme instructive pentru clubul staţiunii. Dar, aşa cum arătam mai sus, a avut cine să ne dea toate lămuririle de trebuinţă.

Am aflat astfel că muncitorii de la S.M.T. Berestovenkovskaia, aflaţi în întrecere cu cei de la S.M.T. Krasnogradskaia, au realizat în anul 1956 o recoltă mai mare decît cea planificată şi au depăşit planul la toate lucrările planificate. Acest succes s-a datorat în mare parte organizaţiei sindicale a staţiunii, ai cărei membri i-au ajutat pe lucrătorii S.M.T.-ului să-şi îndeplinească angajamentele socialiste, îngrijindu-se ca administraţia să creeze condiţii bune de muncă.

Comitetul de întreprindere al S.M.T. Berestovenkovskaia acordă o deosebită atenţie pregătirii de cadre calificate. La S.M.T. funcţionează cursuri de pregătire pe care le urmează 30 de tineri veniţi din colhozuri, studiind bazele agriculturii şi felurite maşini agricole. Prin grija administraţiei şi a comitetului de întreprindere cursanţii au fost cazaţi în bune condiţii şi îşi petrec cu folos timpul lor liber.

Comitetul de întreprindere al S.M.T.-ului se ocupă de numeroase probleme. Fie că e vorba de lărgirea spaţiului de producţie, fie că e vorba de construirea de locuinţe, de buna amenajare a sediului staţiunii sau de întrecerea socialistă, comitetul de întreprindere se arată a fi un bun organizator al lucrătorilor de la S.M.T. Prin grija lui, de pildă, în ultimul timp s-au construit aici un atelier de reparat combine, o baie, un club, cîteva case cu mai multe apartamente şi s-a amenajat un cămin pentru mecanizatori, o grădiniţă de copii şi o odaie pentru tovarăşii aflaţi în trecere la staţiune.

Mulţi muncitori şi funcţionari de la S.M.T. Berestovenkovskaia îşi construiesc case individuale. Organizaţia sindicală îi ajută să-şi procure materialele de construcţie şi le dă specialişti. Anul trecut au fost ajutaţi în felul acesta 20 de muncitori.

În timpul popasului nostru aici ni s-a vorbit despre clubul staţiunii, despre activitatea intensă care se desfăşoară aici.

— În serile de iarnă — ne-au spus muncitorii K. Titarenko, I. Kaluinii şi alţii — dau spectacole artiştii noştri amatori. Ne place îndeosebi corul nostru, compus din 40 de persoane. Adesea urmărim emisiunile de televiziune din Harkov. Despre toate acestea s-a îngrijit comitetul nostru de întreprindere.

Planul pe anul 1957 al comitetului de întreprindere prevede o seamă de măsuri interesante. Astfel se vor construi mai multe case cu cîte două apartamente, o mare grădiniţă de copii şi o creşă, se vor termina construcţiile începute mai înainte şi se vor organiza caravane cinematografice pentru deservirea taberelor de cîmp.

P. HORUNJII

O sarcină principală a gospodăriilor de stat

(Urmare din pag. 1)

trecut pentru prima dată în gospodăriile agricole de stat a fost irigarea porumbului. Producţiile obţinute au întrecut cu mult pe cele realizate la cultura neirigată: 11.000 kg boabe la ha la gospodăria agricolă de stat Salonta-Oradea, de pe o parcelă de 4 ha; 6.300 kg la Popeşti-Leordeni-Bucureşti; la fel şi la gospodăria de stat Roseţi din aceeaşi regiune şi la altele. Pe baza rezultatelor obţinute s-a hotărît ca anul acesta să se extindă cultura porumbului irigat în gospodăriile agricole de stat pe o suprafaţă însemnată. În acest scop au fost amenajate şi reamenajate pînă în prezent peste 6.000 ha, cele mai bune realizări dobîndindu-le trusturile regionale Constanţa, Piteşti, Galaţi şi Bucureşti. Nu acelaşi lucru se poate spune despre unele gospodării agricole de stat din regiunile Timişoara, Bacău şi Suceava, unde lucrările de amenajare şi reamenajare a terenurilor destinate culturii irigate a porumbului au fost executate în proporţie de numai 30—40 la sută. Conducerile acestor unităţi au datoria să ia măsuri pentru terminarea grabnică a lucrărilor.

Din practică s-a constatat că obţinerea unei recolte bogate de porumb este strîns legată de executarea însămînţatului în cadrul epocii optime. De aceea conducerile gospodăriilor agricole de stat trebuie să hotărască cu spirit de răspundere momentul cel mai potrivit începerii însămînţatului. Acest lucru trebuie făcut diferenţiat, ţinîndu-se seama de caracteristicile de climă şi sol ale gospodăriei. O dată ce s-a început însămînţatul, forţele şi mijloacele de lucru trebuie folosite din plin, în aşa fel încît lucrarea să fie terminată cît mai repede. Întîrzierea semănatului, mai ales în condiţiile de secetă din anul acesta, poate să ducă la o răsărire neuniformă şi la o scădere simţitoare a recoltei.

Stabilirea diferenţiată a numărului de plante la hectar, respectarea adîncimii de îngropare a seminţei, executarea semănatului în rînduri drepte, pentru a se uşura efectuarea lucrărilor de îngrijire a culturii, sînt reguli agrotehnice care trebuie respectate cu stricteţe. După semănatul porumbului se cere a fi dată o atenţie mare şi celorlalte lucrări cum sînt: grăpatul semănăturii, aplicarea îngrăşămintelor faziale, irigatul şi altele. De asemenea, trebuie extinsă mecanizarea lucrărilor, îndeosebi a prăşitului şi recoltatului. În gospodăriile de stat unde terenul permite, să se aplice porumbului cel puţin 3 praşile mecanice.

Folosind în întregime şi cu chibzuinţă forţele de lucru şi timpul prielnic, muncitorii, tehnicienii şi inginerii din gospodăriile agricole de stat vor putea executa în bune condiţii fiecare lucrare şi asigura obţinerea unei recolte bogate de porumb.

12 ani de la eliberarea Ungariei de sub jugul fascist

La 4 aprilie a.c. s-au împlinit 12 ani de cînd glorioasele forţe armate ale Uniunii Sovietice, zdrobind unităţile Wehrmachtului hitlerist, au eliberat complet teritoriul vecinei noastre — Ungaria. Ziua de 4 aprilie a devenit de atunci o sărbătoare naţională a poporului ungar.

În cei 12 ani care au trecut de la eliberarea ţării, clasa muncitoare din Ungaria, în alianţă cu ţărănimea muncitoare, a lichidat stăpînirea moşierilor şi capitaliştilor, făurind Republica Populară Ungară. Sub conducerea partidului de avangardă a clasei muncitoare, poporul muncitor ungar a obţinut importante succese în măreaţa operă de construire a socialismului.

În zilele grele din octombrie-noembrie 1956, oamenii muncii din Ungaria, cu sprijinul frăţesc al Uniunii Sovietice, au zdrobit rebeliunea contrarevoluţionară, organizată şi condusă nemijlocit de către imperialiştii din Apus. Ţările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, acordă în prezent Ungariei democrat-populare un sprijin uriaş, multilateral, pentru tămăduirea rănilor pricinuite de contrarevoluţie, în munca pentru dezvoltarea economiei naţionale şi ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

În materialul pe care-l publicăm mai jos, prezentăm aspecte din viaţa ţăranilor muncitori din Republica Populară Ungară. După cum se ştie, ţărănimea muncitoare din R.P. Ungară a respins atacurile mîrşave ale contrarevoluţionarilor şi luptă în prezent pentru dezvoltarea şi transformarea socialistă a agriculturii.

In satele din R. P. Ungară

În anii din urmă mişcarea cooperatistă a prins în Republica Populară Ungară rădăcini puternice. Foarte mulţi ţărani s-au putut convinge pe deplin că munca în colectiv le deschide drumul spre o viaţă mai bună. În ţară a luat fiinţă totodată o reţea largă de gospodării agricole de stat, care lucrează 12 la sută din întreaga suprafaţă de pămînt arabil, mai multe gospodării experimentale, precum şi 287 staţiuni de maşini şi tractoare.

Mişcarea cooperatistă din R.P. Ungară a ştiut să reziste la grelele încercări la care a fost supusă în zilele rebeliunii din toamna anului trecut, cînd elementele chiabureşti contrarevoluţionare au căutat să vîre frica în ţărani şi au recurs la acţiuni teroriste directe. Ţărănimea maghiară a privit în marea ei majoritate evenimentele din octombrie-noiembrie 1956 cu mult calm. Cei mai mulţi dintre ţărani au dat tot sprijinul guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc. Încercările contrarevoluţiei de a atrage de partea sa ţărănimea au dat greş.

Ţăranii maghiari şi-au dat seama că organizatorii rebeliunii urmăreau restaurarea orînduirii capitaliste, restaurarea marilor latifundii. În caz de izbîndă a contrarevoluţiei ei s-ar fi văzut lipsiţi de pămîntul pe care l-au primit în urma reformei agrare din 1945. Ei au sprijinit de asemenea orînduirea democrat-populară în acele zile grele şi datorită faptului că guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc a îndreptat cu hotărîre greşelile din trecut şi a satisfăcut în cea mai mare parte cerinţele ţăranilor.

În timpul evenimentelor din octombrie-noiembrie 1956 ţăranii unguri au efectuat peste tot muncile agricole de toamnă în proporţie de 80—90 la sută, punînd temeliile recoltei din anul în curs.

Acum se poate spune cu certitudine că mişcarea cooperatistă din R.P. Ungară a trecut peste momentul ei critic şi se află din nou în continuă dezvoltare. Aceasta o dovedeşte însuşi faptul că pînă la mijlocul lunii ianuarie a.c. au şi fost reînfiinţate sau organizate peste 500 de cooperative, iar în prezent numărul cooperativelor agricole din ţară se ridică la aproximativ 3.000.

În momentul de faţă se răspîndesc îndeosebi formele de cooperativizare cele mai simple: întovărăşirile pentru creşterea în comun a animalelor, pentru folosirea în comun a maşinilor, cooperativele de produse lactate, asociaţiile de producţie pentru cultivarea legumelor, a viţei de vie etc.

Guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc acordă tot sprijinul cooperativelor şi ţăranilor cu gospodării individuale, punîndu-le la dispoziţie însemnate cantităţi de îngrăşăminte minerale şi seminţe de soi, precum şi felurite maşini şi unelte agricole.

Reţeaua de S.M.T.-uri create în anii din urmă s-a menţinut în întregime. Dispunînd de 16.000 tractoare şi de alte numeroase mijloace tehnice, S.M.T.-urile pot da un mare ajutor cooperativelor agricole şi ţăranilor cu gospodării individuale.

În R.P. Ungară posibilităţile de lărgire a suprafeţelor însămînţate sînt reduse şi de aceea efortul principal este îndreptat spre sporirea recoltelor la hectar. Înainte de toate se urmăreşte dezvoltarea culturilor specifice Ungariei, cum sînt ceapa, roşiile şi alte culturi de grădinărie, precum şi dezvoltarea pomiculturii şi a viticulturii.

Notă

Doi supravieţuitori demască

În zilele evenimentelor din Ungaria, şi mult după aceea, presa imperialistă a reprodus o fotografie a unui mic grup de tineri ostaşi maghiari, cîteva clipe înaintea executării lor de către fascişti.

Explicaţia mincinoasă a fotografiei, întocmită în redacţiile presei reacţionare, suna astfel: „Poliţişti comunişti, executaţi".

Ziarele progresiste din ţările capitaliste au demascat minciuna reproducînd fotografiile mărite ale epoleţilor tinerilor militari. Epoleţii dovedeau că cei măcelăriţi de bandele fascisto-hortyste, bande sosite în avioane americane, n-au fost „poliţişti comunişti" ci ostaşi în termen din unităţile de infanterie.

Iată că de curînd, corespondentul ziarului sovietic „Trud" a stat de vorbă cu Iosif şi Imre Farkas, doi din supravieţuitorii grupului fotografiat de asasini înaintea execuţiei. Cei doi Farkaş se mai află încă la spitalul „Otto Corvin" din Budapesta.

CE RELATEAZĂ IOSIF FARKAS?

„Era în 30 octombrie cînd am primit ordin ca împreună cu alţi 43 ostaşi în termen să facem de pază la sediul comitetului de partid al Budapestei, ameninţat de contrarevoluţionari. Într-adevăr, horyştii şi szalasziştii au deschis focul. Noi aveam ordin să nu răspundem. Asediatorii aveau cu ei însă arme automate şi o piesă de artilerie pe care au pus-o în acţiune.

Am fost înconjuraţi de asaltatori, loviţi cu cruzime şi schingiuiţi, povesteşte cu emoţie Iosif Farkaş. Apoi scoşi în piaţa de lîngă clădirea partidului.

Acolo ni s-a ordonat să ridicăm mîinile în sus... Ţevile armelor automate s-au îndreptat către noi.

Un fotograf a declanşat aparatul. Un şef de bandă a strigat: Foc! Am căzut într-un lac de sînge. Ca prin vis am văzut pe unul din criminalii care mi-a lipit revolverul în obraz şi a tras.

M-am trezit tîrziu. Un infirmier s-a apropiat de mine şi văzînd că dau semne de viaţă mi-a şoptit: Nu mişca dacă vrei să scapi! Apoi am simţit că sînt ridicat şi transportat cu o ambulanţă.

Am sosit la spital unde mi s-au scos hainele militare ca să nu mai pot fi identificat ca militar de bandele de ucigaşi care năvăleau în saloane asasinînd pe toţi cei care purtau uniformă, de la recrutul din infanterie pînă la ofiţerul medic.

Sînt rănit la faţă şi la coloana vertebrală. Deocamdată merg în cîrjă. Sper să mă vindec".

★

Despre cele de mai sus, presa reacţionară, demascată ca mincinoasă, nu suflă nici un cuvinţel.

ANTON ALEXE

Cultură fizică şi sport

După finalele de trîntă de la Iaşi

Iată cîteva rînduri în care nu vom vorbi aici despre „tuşuri", nici despre victorii înainte de limită, despre probleme tehnice sau tactice... Finalele de la IAŞI ne-au sugerat altfel de „comentarii" decît cele obişnuite. Am auzit acolo (nu odată), spunîndu-se: **„Ce, parcă poţi să te pui cu astfel de luptători? Se vede de la o poştă că practică sportul de ani şi ani de zile. Au experienţă. Poate au chiar şi antrenor..."**

Cîteva discuţii cu unii dintre participanţii la finale ne-au dat „curajul" să... răspundem acelor spectatori (şi chiar tehnicieni) care — trecînd prea uşor cu vederea peste numeroasele exemple oferite de celelalte competiţii de masă — au „taxat" pe cei mai mulţi dintre finalişti drept sportivi „clasificaţi", „cu stagiu îndelungat în sportul luptelor"...

Dintr-un carnet de însemnări, o singură filă ne poate ajuta să... lămurim această problemă:

★

Ne-am oprit, pentru cîteva clipe, în mijlocul unui grup de participanţi. Printre ei: C. BĂLAN şi D. GHEORGHIU, consăteni din comuna BRĂNEŞTI, raionul DOROHOI.

„Cum aţi început să practicaţi sportul?"

Răspunsul nu ne-a surprins. Poate că, auzindu-l şi ceilalţi, nu ar mai fi fost necesară o astfel de discuţie. Dar, să le dăm cuvîntul celor doi finalişti: **„Am început să practicăm sportul în urmă cu cîteva luni. Mărturisim că nici nu eram... membri ai colectivului sportiv. La noi în comună se practica oina, fotbalul, şahul, tenisul de masă, voleiul dar... trînta nu! Îndemnul de a ne măsura forţele cu flăcăii din comună ni l-a adresat directorul căminului cultural din comună, Constantin Bejeman, un înflăcărat suporter dar şi un permanent sprijinitor al activităţii sportive".**

Cam tot aşa şi-a făcut „debutul" şi **Maria Grigore**, membru al unei întovărăşiri agricole din com. **Tuleni**, raionul **Potcoava**. Şi el a participat pentru prima oară la astfel de întreceri sportive începîndu-şi „palmaresul" cu victoriile din etapa pe comună din cadrul SPARTACHIADEI. Cum a făcut însă acest pas?

...Era acum cîteva luni. Vremea nu te prea îmbia la... trînta şi cînd **Anghel Bogdan**, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din comună l-a sfătuit să-şi încerce forţele cu ceilalţi flăcăi, aproape că i-a venit să zîmbească. Cum aşa? Ce, parcă îi arde să-l „buşească" flăcăii aceia care s-au antrenat luni de zile de-a rîndul?

Şi, totuşi, s-a dus. Dacă vreţi să cunoaşteţi rezultatele nu-i nevoie să vă deplasaţi pînă la **Tuleni**. Numele lui **Grigore Marin** poate îl găsiţi pe lista finaliştilor de la **Iaşi** unde a ocupat locul II la categoria 67 kg.

Mult mai interesantă este „evoluţia" unui alt participant: **C. Tumurug** din com. **Agăş**, raionul **Moineşti**. **C. Tumurug** nu mai este chiar atît de... tînăr. Cei 45 de ani ai săi i-au adus nu numai nenumăraţi... suporteri, dar şi un premiu special atribuit celui mai vîrstnic participant. L-am întrebat şi pe el cum a început să practice sportul.

„Mergeam să-mi ridic salariul, cînd colo ce să vezi? La marginea satului se „trînteau" nişte băieţandri. Care, pe care! Şi unde se înfoaie un flăcău la mine: „Hai moşule dacă ai curaj. Nu sta aşa!" I-am trîntit pe toţi pe rînd de parcă n-aveam în „spate" decît 20 de primăveri. Aşa am început. Şi, să ştiţi, n-am de gînd să mă las"...

Nici **Sigismund Keis**, colectivistul de la gospodăria agricolă colectivă **„Steagu roşie"** din com. **Ghidfalău**, raionul **Sf. Gheorghe**, nu este un sportiv cu „vechi state de serviciu". Prima cunoştinţă cu sportul: Spartachiada. E drept, el n-a reuşit la Iaşi să treacă de turul I dar prima sa evoluţie în finala unei astfel de competiţii şi, mai ales cei 21 de ani pe care îi are, ne îndreptăţesc să aşteptăm de la el, ca şi de la ceilalţi finalişti, noi şi frumoase victorii sportive.

★

Adresăm aceste rînduri nu numai spectatorilor dispuşi să creadă că poţi deveni participant la SPARTACHIADA TINERETULUI doar dacă ai păşit de-acum pe treptele măiestriei sportive. Ne-am gîndit îndeosebi la tineretul satelor noastre care în multe locuri aşteaptă încă... curajul necesar pentru a păşi pe stadioane şi în sălile de sport. Cele cîteva exemple sînt desigur argumente convingătoare că încă de la primii paşi poţi obţine o victorie. Iată de ce, acum la începutul ediţiei de vară a SPARTACHIADEI, nu ne îndoim că starturile întrecerilor la care vor lua parte sportivii de la sate vor fi mai... populate. Să nu uităm că trînta este cuprinsă şi în programul acestor întreceri.

Selecţiuni din programul radio

În săptămîna 7—13 aprilie a.c. recomandăm cititorilor noştri să asculte următoarele emisiuni de la radio:

Programul I:

Duminică 7 IV. orele 10 emisiunea „De toate pentru toţi", 14.30 — Pronoradiomagazin (reluare), 18.30 — „Drumeţii veseli", 22.15 — Solişti de frunte ai muzicii populare romîneşti; **Luni 8 IV.** orele 17.45 — Vorbeşte Moscova!, 19.10 — Cîntece populare romîneşti, 20.15 — Muzică populară romînească şi prelucrări de folclor ale compozitorilor noştri; **Marţi 9 IV.** orele 15.05 — Concert de muzică populară, 16.15 — Ştiinţa învinge, 16.45 — Cîntece revoluţionare, 19.10 — Din melodiile cele mai cerute de ascultători; **Miercuri 10 IV** orele 7.35 — Jocuri populare moldoveneşti din regiunea Suceava, 14.45 — Muzică populară oltenească executată la vioară de Gheorghe Piculeaţă, 16.15 — „Înşiră-te Mărgărite". Creangă povestind copiilor: „Dănilă Prepeleac", 18.30 Muzică din opereta „Lăsaţi-mă să cînt", 20.00 — Din viaţa muzicală a oraşelor şi regiunilor patriei, 20.30 — „Părinţi şi copii"; **Joi 11 IV** orele 15.30 — Cîntece de dragoste, 18.00 — Din dansurile popoarelor, 18.15 — Vorbeşte Moscova!; **Vineri 12. IV** orele 11.23 — Cîntă Ansamblul Forţelor Armate ale R.P.R., 15.40 — Lucrări muzicale inspirate de figura domnitorului Moldovei, Ştefan cel Mare, 17.50 — Solişti şi formaţii de muzică populară din diferite regiuni ale ţării, 18.10 — „Io, Ştefan Voievod...", evocare, 22.30 — Melodii populare romîneşti; **sîmbătă 13. IV** orele — 11.50 — Cîntece haiduceşti, 12.20 — Să cunoaştem folclorul popoarelor, 16.15 — Vorbeşte Moscova!, 16.45 — „1907" în cîntecele compozitorilor noştri, 17.35 „Pînă la 1 Mai vom realiza...", 18.35 — Concert de estradă, 20.00 — Pagină de satiră şi humor din revista „Orizonturi".

Programul II:

Duminică 7 IV orele 8.45 — Cîntă **Ana Balaş, Gică Stanciu Calaţă** şi Dinu Nicolae Ciuciu, 18.30 — Din cele mai iubite melodii populare romîneşti, 20.05 — Din comoara folclorului nostru, 21.15 — Microradiomagazin; **Luni 8. IV** orele 14.03 — Orchestre de muzică populară din diferite oraşe ale ţării, 16.45 — din melodiile preferate de dvs., 20.41 — Muzică populară romînească, 22.45 — Melodii populare romîneşti; **Marţi 9 IV** orele 14.25 — Vitrina cu cărţi, 14.40 — Din repertoriul cîntăreţilor de muzică populară romînească, 16.20 — Noi solişti de muzică populară romînească la microfon, 17.15 — Vorbeşte Moscova!, 21.05 — Melodii cerute de ascultători; **Miercuri 10. IV** orele 15.00 — Cu cîntecul şi jocul din regiune în regiune, 19.00 — Campanie de primăvară, 19.15 — Pentru fiecare, melodia preferată; **Joi 11 IV** orele 16.20 — Muzică populară romînească interpretată de amatori, 19.30 — „Să jucăm învîrtita", 21.05 — Din cîntecele luptătorilor antifascişti, 21.30 — Paralela 45° (partea a III-a); **Vineri 12 IV** orele 16.40 — Maestrul Mihail Sadoveanu citeşte un fragment din romanul său „Fraţii Jderi", 17.15 — „Vorbeşte Moscova!", 19.45 — Cîntece ciobăneşti; **Sîmbătă 13 IV** orele 14.03 — Dintre prelucrările de folclor ale compozitorilor noştri, 17.15 — Tribuna Radio: „Soarele, o uriaşă sursă de energie", 19.45 — Noi înregistrări de muzică populară romînească în execuţia tînărului acordeonist Ilie Udilă, 22.30 „La sfîrşit de săptămînă, cu cîntec şi voie bună".

Zilnic la orele 5.30, 7.00, 8.15, 11.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 22.00, 23.52, pe programul I şi la orele 14.00, 16.00, 18.00, 20.00, 21.00, 22.00, pe programul II, iar duminica la orele 6.30, 9.50, 13.00, 19.00, 22.00, 23.00 pe programul I şi 7.50, 10.50, 14.00, 20.00, 23.52 pe programul II puteţi asculta ştiri interne şi externe.

★

Ascultaţi în cursul acestei săptămîni, în fiecare zi la orele 6.15 în cadrul emisiunii agrare, iar duminica la orele 7.30 pe programul I, următoarele sfaturi agricole:

Ce lucrări agricole facem în săptămîna viitoare?, duminică: Despre brumele tîrzii de primăvară, luni: Cultivatori de porumb fruntaşi despre experienţa lor, marţi; Cum se poate folosi întreaga capacitate de lucru a tractoarelor şi maşinilor agricole, miercuri: O comună fruntaşă la lucrările agricole, joi: Despre păşuni şi scoaterea animalelor la păşunat, vineri: Din experienţa unei brigăzi de tractorişti dintr-o gospodărie agricolă de stat, sîmbătă.

De asemenea, în fiecare joi la orele 19.05 şi în fiecare duminică la orele 17.00 pe programul I vă invităm să ascultaţi emisiunea „Jurnalul satelor".

Informaţii Pronosport

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 14, etapa din 7 aprilie 1957:

I. Locomotiva Buc.—Fl. roşie Arad.
II. Dinamo Oraşul Stalin—C.C.A.
III Ştiinţa Timişoara—Progresul Buc.
IV. Energia Petroşani—Progresul Oradea.
V. Padova—Bologna (camp. italian).
VI. Spal—Roma (camp. italian)
VII. Palermo—Udinese (camp italian).
VIII. Triestina — Internazionale (camp. italian).
IX. Lazio—Sampdoria (camp. italian).
X. Genoa—Torino (camp. italian).
XI. Nice—Lille (Cupa Franţei).
XII. Toulouse—Sedan (Cupa Franţei).

MECIURI DE REZERVA

A. Energia Ploeşti—Recolta Tg. Mureş.
B. Dinamo Buc.—Energia Oraşul Stalin.

DOCUMENTAR

ORIENTUL APROPIAT ŞI MIJLOCIU

În cursul ultimelor luni, ziarul nostru s-a ocupat în numeroase articole cu evenimentele politice din ţările Orientului Apropiat şi Mijlociu. Mulţi cititori, tehnicieni şi ţărani muncitori, ne-au rugat în scrisorile lor adresate redacţiei, să-i informăm despre ţările care alcătuiesc regiunea Orientului Apropiat şi Mijlociu, despre aşezarea şi importanţa lor. Spre documentarea cititorilor noştri, publicăm mai jos o scurtă prezentare a acestei importante regiuni a globului pămîntesc.

★

Orientul Apropiat şi Mijlociu sau prescurtat numai Orientul Mijlociu cuprinde o regiune întinsă de aproape 6.5 milioane km. p., aşezată în partea de răsărit a Mării Mediterane. Din Orientul Apropiat şi Mijlociu fac parte o serie de ţări, principalele dintre ele fiind Egiptul, Arabia Saudită, Yemenul, Israelul, Iordania, Libanul, Siria, Irakul, provinciile asiatice ale Turciei, Iran (vezi harta alăturată).

Ţările Orientului Apropiat şi Mijlociu sînt locuite de peste 90 milioane oameni, din care majoritatea sînt arabi. Cea mai mare parte din aceste ţări sînt slab dezvoltate din punct de vedere economic, fiindcă timp îndelungat ele au trăit sub jugul unor puteri străine. (Turcia şi mai tîrziu Anglia şi Franţa). Colonialiştii străini, (englezii şi francezii) ajutaţi de marii moşieri din aceste ţări, au exploatat în mod nemilos pe oamenii muncii şi au secătuit bogăţiile naturale. Stăpînitorii străini şi exploatatorii băştinaşi nu s-au îngrijit nici măcar de irigarea uriaşelor suprafeţe de pămînt lipsite de ploi. În urma acestui regim de exploatare, ţările Orientului Apropiat şi Mijlociu, în majoritatea lor, au o industrie slab dezvoltată şi o agricultură extrem de înapoiată, în care unealta cea mai des întrebuinţată este plugul de lemn. Singura grijă a marilor capitalişti străini a fost extragerea petrolului care le asigura cîştiguri uriaşe. Sub nisipurile Arabiei, deserturile Irakului şi Iranului şi chiar în fundul Golfului Persic există uriaşe cantităţi de petrol. Întreaga producţie de petrol din aceste ţări (150 milioane tone în 1955) este extrasă de întreprinderile marilor capitalişti din S.U.A., Anglia şi Franţa.

Imperialiştii urmăresc acum cu îngrijorare succesele popoarelor din Orientul Apropiat şi Mijlociu în lupta pentru independenţa naţională. În prezent, ţările din această regiune, cu excepţia unei părţi din Peninsula Arabică, şi-au cucerit independenţa de stat. Pentru apărarea şi întărirea independenţei politice şi economice, guvernul republicii egiptene a hotărît în iulie 1956 să naţionalizeze Compania Canalului de Suez, şi a preluat administrarea acestei mari şi importante artere de navigaţie dintre Asia şi Europa. De asemenea, Egiptul se pregăteşte să construiască pe fluviul Nil marele baraj de la Assuan şi să irige cu apele Nilului încă 2,4 milioane hectare pămînt secetos. Egiptul, în alianţă cu Arabia Saudită, Siria şi Iordania se pronunţă pentru întărirea independenţei şi unităţii tuturor ţărilor arabe. Egiptul, Siria şi Arabia Saudită ajută Iordania anual cu 33 milioane dolari şi datorită acestui ajutor Iordania a putut să lichideze bazele militare engleze de pe teritoriul ei.

Văzînd că pămîntul le fuge de sub picioare, imperialiştii englezi şi francezi, împreună cu guvernanţii statului Israel, au organizat în toamna lui 1956 o agresiune armată împotriva Egiptului, cu scopul înrobirii popoarelor arabe. Dar în urma uriaşei presiuni a popoarelor lumii şi poziţiei ferme a Uniunii Sovietice, această agresiune s-a terminat printr-un eşec ruşinos. Colonialiştii englezi au organizat un complot nereuşit împotriva guvernului sirian şi provoacă ciocniri armate la graniţa statului arab Yemen.

În prezent, cercurile conducătoare din S.U.A. încearcă să înrobească popoarele arabe şi să înlăture din această regiune complet pe concurenţii lor englezi şi francezi. Eliminînd treptat pe marii capitalişti englezi, monopoliştii din S.U.A. stăpînesc acum 65 la sută din producţia de petrol a acestei regiuni, în timp ce Anglia nu extrage decît 30 la sută. După cum se ştie, guvernanţii S.U.A. au elaborat aşa-numita „doctrină Eisenhower" care prevede un amestec economic şi chiar militar al Statelor Unite în treburile ţărilor din Orientul Apropiat şi Mijlociu.

Imperialiştii americani caută acum să înrobească complet statele Orientului Apropiat şi Mijlociu şi să instaleze pe teritoriul acestor state unităţi militare prevăzute cu arme atomice.

Popoarele ţărilor din Orientul Apropiat şi Mijlociu, cărora le este dragă pacea şi independenţa naţională, resping cu hotărîre noile uneltiri ale imperialiştilor americani. Cu o deosebită bucurie au salutat aceste popoare poziţia justă şi principială a Uniunii Sovietice, care s-a pronunţat pentru respectarea independenţei ţărilor arabe. De curînd guvernul sovietic a propus guvernelor S.U.A., Angliei şi Franţei ca cele patru mari puteri să declare în mod public principiile politice pe care le vor urmări în Orientul Apropiat şi Mijlociu. După părerea guvernului sovietic, aceste principii trebuie să prevadă: neamestecul în afacerile interne ale statelor din Orientul Apropiat şi Mijlociu, lichidarea bazelor militare şi retragerea trupelor străine de pe teritoriul acestor state. Guvernul sovietic a propus ca marile puteri să nu livreze statelor din această parte a lumii armament, ci, dimpotrivă, să le acorde un ajutor economic fără condiţii care să le ştirbească independenţa naţională.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"